

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 87 / II Legislatura / Cinquè període

Dijous, 20 de març del 1986

Comissió de Política Cultural

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Joan Colomines

Compareixença del Sr. Director General de la Joventut
perquè informi sobre l'Any Internacional de la Joventut

Proposició no de Llei sobre els Lectorats de Català a la
República Federal d'Alemanya

Proposició no de Llei de Suport al II Congrés
Internacional de la Llengua Catalana

Proposició no de Llei sobre la Política d'Instal·lacions
Juvenils i Infants en el Temps Lliure

Proposició no de Llei per la qual es concreten Aspectes
de la Integració a la Xarxa Pública de Diversos Centres Privats

Proposició no de Llei sobre el Compliment dels Acords de la Comissió Mixta
RTVE-CC/RTV pel que fa a la Utilització de la Xarxa d'Enllaços

SUMARI

S'obre la sessió a un quart d'onze del matí i un minut.

Compareixença del Sr. Director General de la Joventut perquè informi sobre l'Any Internacional de la Joventut (Punt primer de l'ordre del dia.)

Exposició : *Sr. Director General de la Joventut (p. 1202).*

La sessió se suspèn a les onze del matí i sis minuts i es reprèn a dos quarts de dotze i set minuts.

Preguntes subsegüents a l'exposició del Sr. Director General

Sobre l'increment pressupostari que han comportat les activitats de l'Any Internacional de la Joventut

Formulació : *I. Sra. Vintró (PSUC) (p. 1208).*

Resposta : *Sr. Director General (p. 1208).*

Rèplica : *I. Sra. Vintró (PSUC) (p. 1209).*

Sobre la no-realització del programa de participació juvenil dins l'Any Internacional de la Joventut

Formulació : *I. Sr. Soto (S) (p. 1209).*

Resposta : *Sr. Director General (p. 1209).*

Repregunta : *I. Sr. Soto (S) (p. 1209).*

Segona resposta : *Sr. Director General (p. 1210).*

Sobre el tema de la pau en el programa d'activitats de l'Any Internacional de la Joventut

Formulació : *I. Sr. Soto (S) (p. 1210).*

Resposta : *Sr. Director General (p. 1210).*

Rèplica : *I. Sr. Soto (S) (p. 1210).*

Contrarèplica : *Sr. Director General (p. 1211).*

Sobre el cost de les activitats «Joventut 85 : debat obert» i l'exposició «Joventut fa Catalunya, 1900-1985»

Formulació : *I. Sr. Soto (S) (p. 1211).*

Resposta : *Sr. Director General (p. 1211).*

Rèplica : *I. Sr. Soto (S) (p. 1212).*

Contrarèplica : *Sr. Director General (p. 1212).*

Sobre la valoració del Director General de la col·laboració d'altres administracions públiques durant l'Any Internacional de la Joventut

Formulació : *I. Sr. Soto (S) (p. 1212).*

Sobre la col·laboració d'entitats i institucions de Catalunya amb el Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut

Formulació : *I. Sr. Tico (CiU) (p. 1213).*

Resposta conjunta : *Sr. Director General (p. 1213).*

Rèplica : *I. Sr. Soto (S) (p. 1213).*

Contrarèplica : *Sr. Director General (p. 1214).*

Repregunta : *I. Sr. Tico (CiU) (p. 1214).*

Segona resposta : *Sr. Director General (p. 1214).*

Sobre la partida pressupostària destinada a l'Any Internacional de la Joventut

Formulació : *I. Sr. Soto (S) (p. 1214).*

Resposta : *Sr. Director General (p. 1214).*

Rèplica : *I. Sr. Soto (S) (p. 1215).*

Contrarèplica : *Sr. Director General (p. 1215).*

Sobre la continuïtat de l'Any Internacional de la Joventut

Formulació : *I. Sr. Soto (S) (p. 1215).*

Resposta : *Sr. Director General (p. 1215).*

Rèplica : *I. Sr. Soto (S) (p. 1215).*

Contrarèplica : *Sr. Director General (p. 1215).*

Sobre els actes de l'Any Internacional de la Joventut i la realitat juvenil

Formulació : *I. Sra. Ferrer (CiU) (p. 1215).*

Resposta : *Sr. Director General (p. 1216).*

Sobre la situació de la transferència del servei català del turisme juvenil

Formulació : *I. Sra. Sanabra (CiU) (p. 1216).*

Resposta : *Sr. Director General (p. 1216).*

Sobre les conseqüències de l'aprovació de la Llei 14/1985 per al moviment associatiu català

Formulació : *I. Sr. Gavín (CiU) (p. 1217).*

Resposta : *Sr. Director General (p. 1217).*

Sobre el capteniment de la Direcció General de la Joventut pel que fa a l'atur juvenil

Formulació : *I. Sr. Jané (CiU) (p. 1217).*

Resposta : *Sr. Director General (p. 1217).*

Sobre la continuïtat de les activitats culturals a les presons juvenils

Formulació : I. Sr. Tico (CiU) (p. 1218).

Resposta : Sr. Director General (p. 1218).

Repregunta : I. Sr. Tico (CiU) (p. 1218).

Segona resposta : Sr. Director General (p. 1218).

Proposició no de Llei sobre els Lectorats de Català a la República Federal d'Alemanya (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació : I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1219).

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de modificació i d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Lorda (S) (p. 1219).

Posició dels Grups no esmenants : I. Sra. Vintrol (PSUC) (p. 1219), I. Sr. Garriga (P) (p. 1220) i I. Sr. Descals (CiU) (p. 1220).

Posició del Grup presentant : I. Sr. Casanovas (ER) (p. 1220).

Votació de la Proposició : *aprovada per unanimitat* (p. 1220).**Proposició no de Llei de Suport al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana** (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació : I. Sra. Vintrol (PSUC) (p. 1221), I. Sr. Garriga (P) (p. 1221), I. Sra. Mata (S) (p. 1221) i I. Sr. Colomines (CiU) (p. 1221).

Votació : *aprovada per unanimitat* (p. 1222).**Proposició no de Llei sobre la Política d'Instal·lacions Juvenils i Infantils en el Temps Lliure** (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació : I. Sr. Soto (S) (p. 1222).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Gavín (CiU) (p. 1223).

Posició dels Grups no esmenants : I. Sra. Vintrol (PSUC) (p. 1224) i I. Sr. Garriga (P) (p. 1224).

Posició del Grup presentant : I. Sr. Soto (S) (p. 1225).

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Soto (S) (p. 1225), l'I. Sr. Gavín (CiU) (p. 1225) i l'I. Sr. President (p. 1225).

Votació de la Proposició : *rebutjada per 8 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció* (p. 1225).**Proposició no de Llei per la qual es concreten Aspectes de la Integració a la Xarxa Pública de Diversos Centres Privats** (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Posició dels Grups : I. Sra. Vintrol (PSUC) (p. 1226), I. Sr. Garriga (P) (p. 1226), I. Sra. Mata (S) (p. 1227) i I. Sra. Rúbies (CiU) (p. 1227).

Votació : *aprovada per unanimitat* (p. 1227).**Proposició no de Llei sobre el Compliment dels Acords de la Comissió Mixta RTVE-CC/RTV pel que fa a la Utilització de la Xarxa d'Enllaços** (Punt sisè i darrer de l'ordre del dia.)

Presentació : I. Sra. Vintrol (PSUC) (p. 1228).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 1228).

Posició dels Grups no esmenants : I. Sr. Garriga (P) (p. 1229) i I. Sr. Lorda (S) (p. 1229).

Posició del Grup presentant : I. Sra. Vintrol (PSUC) (p. 1229).

Votació de la Proposició (amb l'esmena incorporada) : *aprovada per unanimitat* (p. 1229).*La sessió s'aixeca a les dues del migdia i dotze minuts.*

S'obre la sessió a un quart d'onze del matí i un minut. Presideix la sessió l'I. Sr. Colomines, acompanyat del Vice-president, l'I. Sr. González Navas, i del Secretari, l'I. Sr. Aymerich. Assisteix la Mesa el Lletrat Sr. Vintró.

Hi són presents les Diputades i els Diputats membres de la Comissió l'I. Sr. Ariño, l'I. Sr. Gavín (en substitució de l'I. Sr. Borràs), l'I. Sra. Busquets, l'I. Sr. Codina i Castillo (en substitució de l'I. Sr. Camps i Vallejo), l'I. Sr. Descals, l'I. Sra. Ferrer, l'I. Sr. Jané, l'I. Sra. Rúbies, l'I. Sra. Sanabra, l'I. Sr. Sanclimens, l'I. Sr. Ticó, i l'I. Sr. Vila i Fontcuberta, pel G. p. de Convergència i Unió; l'I. Sr. Cadevall, l'I. Sr. Lorda, l'I. Sra. Lorente, l'I. Sra. Mata, l'I. Sr. Manuel Nadal, i l'I. Sr. Soto, pel G. Socialista; l'I. Sr. Garriga, pel G. p. Popular; l'I. Sra. Vintró, pel G. p. del PSUC, i l'I. Sr. Casanovas, pel G. p. d'Esquerra Republicana.

En aquesta sessió acompanyen el Director General de la Joventut, Sr. Enric Puig, el Gerent de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, Sr. Ignasi García, el Secretari de la Direcció General de la Joventut, Sr. Josep M. Vila, i el Secretari del Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, Sr. Víctor Magrans.

Ordre del dia

1. *Compareixença del Sr. Director General de la Joventut perquè informi sobre l'Any Internacional de la Joventut.*
2. *Proposició no de Llei sobre els Lectorats de Català a la República Federal d'Alemanya.*
3. *Proposició no de Llei de Suport al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana.*
4. *Proposició no de Llei sobre la Política d'Instal·lacions Juvenils i Infantils en el Temps Lliure.*
5. *Proposició no de Llei per la qual es concreten Aspectes de la Integració a la Xarxa Pública de Diversos Centres Privats.*
6. *Proposició no de Llei sobre el Compliment dels Acords de la Comissió Mixta RTVE-CCRTV pel que fa a la Utilització de la Xarxa d'Enllaços.*

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Bon dia, senyores i senyors Diputats, abans d'iniciar la sessió només una mica d'ordenació de com podria anar, i perquè vostès sàpiguen com això es pot desenvolupar. Suposo que vostès ja ho hauran comptat, en veure aquest ordre del dia, el que això significa. Si tothom utilitza el temps que té dret a utilitzar, això dura nou hores; per tant, ja sabem el que passa. Fariem una interrupció per dinar. De tota manera, amb la Mesa n'hem parlat, i en parlarem després d'aquesta primera sessió, intentarem d'ordenar el debat d'una manera tan justa com sigui possible, donarem tot el temps que calgui, reglamentari, perquè la gent pugui intervenir, però no en donarem ni una mica més del que correspon. De manera que la intenció nostra fóra acabar, si és possible, a dos quarts de tres —seria un bon rècord—, però, això, la Mesa només ho podrà fer si vostès ens ajuden. Però, de tota manera, si el debat en demana més en farem més. Però, això, només per començar.

Compareixença del Sr. Director General de la Joventut

Hi ha sis punts de l'ordre del dia. El primer és la compa-

reixença del Director General de la Joventut de la Generalitat de Catalunya perquè informi davant la Comissió sobre l'Any Internacional de la Joventut. En primer lloc permetin-me, doncs, donar la benvinguda a aquesta Comissió, en nom de tots vostès, en nom de la Mesa i en nom meu mateix, al senyor Enric Puig, el Director General de la Joventut, que vostès ja el coneixen, ha vingut altres vegades aquí, un home de la casa, al Gerent de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, el senyor Ignasi García, al senyor Secretari de la Direcció General de Joventut, senyor Josep Maria Vila, i al Secretari del Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, el senyor Víctor Magrans, és allí darrere.

El dia 20 de juny del 55 va ser demanada, en aquesta Comissió, la presència del..., no el dia 19 de desembre, però, del 55, va ser demanada la compareixença del Director General de Joventut, i, avui, el dia 20 de març, té lloc aquesta compareixença, per informar-nos sobre l'Any Internacional de la Joventut.

Dono la paraula al Director General, senyor Puig. *(Pausa.)*

El Sr. DIRECTOR GENERAL DE LA JOVENTUT (Enric Puig) : Bon dia, senyor President, senyores i senyors Diputats. Abans de començar l'exposició que avui em porta aquí, voldria agrair-los l'oportunitat que em donen, novament, de fer presents les accions que es fan al servei dels joves del país en aquesta Comissió de Cultura. I, per començar i per emmarcar aquesta intervenció, voldria fer-ho repetint altre cop els eixos bàsics del plantejament de política juvenil que es fa des de la Direcció General de Joventut. M'han donat, en dues altres oportunitats, ocasió de fer-ho. Penso, doncs, que repetir-ho seria avorrit-los i, en un cert sentit, una mena de manca de respecte per reiterar allò que ja m'han sentit dir alguna altra vegada. Ara, sí que voldria que em permetessin que anunciés molt sintèticament els pressupòsits d'aquesta acció, perquè penso que són una constant que d'alguna manera marca totes les accions i realitzacions que es porten a terme.

L'eix vertebrador de l'acció que executa el Govern en matèria de joventut és desenvolupar una política de joventut que incorpori els joves a la societat catalana, i fer-ho d'una manera que això no representi ni una ruptura amb la història del moviment juvenil català ni una ignorància de les noves formes associatives i de participació que es realitzen avui entre el jovent català. Això implica, doncs, enfortir-les i enfortir sobretot les sovint febles i provisionals realitats juvenils, i fer una política de servei i no només de serveis, orientada a potenciar la participació juvenil. Per desenvolupar aquest estil de política juvenil, durant l'any 1985 s'ha produït un fet que ha amarat la gran majoria d'iniciatives relacionades amb els joves, i que ha estat una eina amb possibilitats de ser utilitzada al servei de la participació juvenil. Es tracta, com poden suposar, de la celebració de l'Any Internacional de la Joventut, del qual faré un balanç, concretant-lo en les accions realitzades, promogudes pel Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, i, posteriorment, si el temps em dóna possibilitat, fer-ne un balanç general.

Sobre aquestes línies de fons de l'acció de govern a favor de la joventut, ens aproparem a Catalunya a la celebració de l'Any Internacional de la Joventut. Jo voldria fer una mica d'història. El mes de desembre de l'any 1977, l'Assemblea General de les Nacions Unides proposà als seus Estats membres la celebració d'un Any Internacional dedicat a la joventut. Durant un perío-

de de dos anys es van presentar propostes, suggeriments, de cara a la realització d'aquest Any i, finalment, el mes de desembre de 1979, l'Assemblea General de les Nacions Unides designà l'any 1985 com a Any Internacional de la Joventut, a celebrar sota tres lemes: participació, desenvolupament i pau. L'Assemblea General va nomenar un Comitè Assessor, que va tenir la responsabilitat d'elaborar un document tècnic que definís el programa de mesures i d'activitats que s'havien d'emprendre abans de realitzar, abans de la realització de l'Any Internacional de la Joventut, i també a tenir presents durant la seva celebració.

Els objectius, a llarg termini, que foren fixats com a propis de l'Any Internacional van ser: augmentar la consciència de la situació de la joventut i el reconeixement dels drets i aspiracions per part dels responsables de l'adopció de decisions i de l'opinió pública en general; promoure polítiques i programes relatius a la joventut, com a part integrant del desenvolupament econòmic i social; incrementar la participació activa de la joventut i de les organitzacions juvenils en la societat i, en particular, en la promoció i la realització del desenvolupament i la pau, i, finalment, promoure entre la joventut els ideals de pau, respecte mutu i comprensió entre la població.

Les Nacions Unides consideraven que la preparació i l'observança d'un Any Internacional de la Joventut havien de ser una oportunitat per cridar l'atenció sobre la situació, les necessitats i les aspiracions de la joventut, emprendre programes a favor d'aquesta, i fer-la participar en l'estudi i la solució dels principals problemes que l'afectaven. Responent a aquesta convocatòria feta per les Nacions Unides, el 15 de desembre de l'any 1983 es crea el Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, un comitè governamental amb una àmplia representació social. Les funcions que es van designar a aquest Comitè van ser les de difondre els objectius de l'Any Internacional de la Joventut, a Catalunya, convidant tots els sectors socials i molt especialment els joves a participar en les actuacions que es programin i a desenvolupar iniciatives respecte als esmentats objectius. Se li assignava també com a funció organitzar i impulsar un programa d'actuacions per l'Any Internacional, i constituir les comissions de treball per tal d'aconseguir els objectius assenyalats per l'Any Internacional, recollir i potenciar iniciatives de tots els sectors socials, coordinar les actuacions dels organismes que portessin a terme iniciatives en aquest sentit, i avaluar les actuacions que es realitzessin amb motiu de l'Any Internacional.

Era, com els he dit, un Comitè d'una composició molt variada, presidit pel Director General de Joventut, i del qual formaven part un director general en representació de cada un dels Departaments següents: Justícia, Ensenyament, Cultura, Sanitat i Seguretat Social, i Treball, més el Director General de l'Esport i el Gerent de l'Institut Català de Serveis a la Joventut. També en formaven part quatre persones de reconeguda experiència i prestigi en el món juvenil, el President del Consell Nacional de la Joventut i el Secretari de l'esmentat Consell. Aquest Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut es va preveure que fos assistit per una Comissió Executiva Tècnica, amb les funcions de donar compliment als acords del Comitè, portar la gestió administrativa del Comitè, organitzar, coordinar i impulsar les Comissions de Treball, elaborar els estudis, les conclusions i propostes que s'havien d'elevat al

Comitè Català, rebre, examinar i elevar les iniciatives públiques i privades que es produïssin de cara als objectius de l'Any Internacional, i totes aquelles altres tasques que són pròpies d'un organisme d'aquest estil.

Tenim, doncs, una convocatòria que fan les Nacions Unides, demanant als governs que creïn els seus propis Comitès Nacionals, per treballar, per donar resposta a aquesta convocatòria, a Catalunya el Govern promou la creació d'aquest Comitè, i en la seva primera reunió el Comitè, per aconseguir els objectius assenyalats per les Nacions Unides, defineix unes línies bàsiques, a través dels tres grans lemes de la convocatòria feta per les Nacions Unides: participació, desenvolupament i pau, que marquessin les accions a realitzar a Catalunya, amb motiu de la celebració d'aquest any.

El Comitè Català, doncs, concreta així les línies o els grans lemes sota els que convoquen les Nacions Unides. En primer lloc, que tot el que es plantegés s'incardinés en un procés obert, protagonitzat pels joves, és a dir, que no haviem de circumscriure els nostres plantejaments a l'Any Internacional de la Joventut estrictament, sinó que més aviat l'hauríem de prendre, l'Any Internacional, com un catalitzador de projectes més enllà de l'any 1985. Per tant, no limitant-nos a pensar en funció d'un seguit d'actes situats i limitats en el temps, sinó que havia de ser un punt de referència i un estímul que incidís en totes les propostes socials i polítiques que a Catalunya es portarien a terme en relació amb els joves. Però insistint que la dinàmica d'aquest Any Internacional només tindria sentit si, en darrer terme, era protagonitzat pels joves.

En segon lloc, a l'hora de fixar aquestes línies de treball del Comitè, es demanava que l'Any Internacional de la Joventut representés un factor de dinamització de les entitats juvenils i d'enfortiment del lligam entre elles; que les diverses realitats juvenils compartissin experiències, en proposessin de conjuntes; que entitats, moviments, associacions es plantegessin com fer més forta la seva presència en aquells barris o zones on encara és migrada; que a partir, també, dels grups de joves que hi ha a molts pobles, a moltes viles, a totes les comarques es configurassin uns vincles que els permetessin compartir la seva situació i avançar en l'elaboració de les seves pròpies propostes.

En tercer lloc, demanava el Comitè Català de l'Any Internacional que la celebració d'aquest any representés un esforç decidit per millorar la qualitat de vida dels joves, no quedant-nos presoners de les dificultats i limitacions del present. Calia, certament, reconèixer aquestes limitacions i dificultats i analitzar-les, però amb la ferma convicció que calia superar-les i anar més enllà. Es demanava que, immersos en una transformació social irreversible, en la qual veiem molt clar el món que deixem enrera, però sense que encara se'ns hagi definit el que tenim al davant, la nostra responsabilitat era treballar al servei de la recerca d'aquelles actituds que permetran i prepararan un estil de vida que no serà la simple repetició o ampliació del que hem fet fins ara.

Finalment, en la fixació d'aquestes línies bàsiques de treball, el Comitè demanava que es portés a terme durant aquest any una reflexió que formulés les qüestions fonamentals que plantejarà el moviment juvenil en els propers anys, i que aquesta reflexió pogués esdevenir un punt de referència col·lectiva. Es remarcava molt que convenia continuar una actuació, en el

món juvenil, que venia de lluny. Es tractava, doncs, de fer les accions de l'Any Internacional de la Joventut, no perquè era l'Any Internacional de la Joventut, sinó realitzar-les en l'Any Internacional de la Joventut. I que, acabat l'any, calia continuar l'acció de servei als joves. L'Any Internacional, doncs, era un moment important, una fita, en un procés que tenia passat i que tenia futur.

Aquestes serien, doncs, les línies en què les Nacions Unides emmarcaven la seva convocatòria i la concreció pràctica que en va fer el Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut.

Passem a les realitzacions pràctiques. Se'ls ha lliurat, a vostès, en iniciar-se la sessió, la Memòria del Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut. No pretenc ara fer un comentari de totes i cadascuna de les accions que s'hi recullen, però sí que voldria que em permetessin, breument, anunciar aquelles que em semblen més importants. Veuran que la Memòria consta de tres parts, bàsicament: una en la qual es recull tot el que fa referència al Comitè Català, des de la seva creació, la relació de membres que en formen part, les línies d'actuació i les actes, la relació de reunions celebrades, la composició també de la comissió executiva i totes les actes de les reunions que ha celebrat el Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut.

Hi ha un segon bloc, en el qual jo m'hi estendré més, que recull totes les activitats: les activitats de participació, de formació, d'informació i de vacances, l'activitat normativa, les instal·lacions juvenils, les publicacions i les col·laboracions fetes amb altres entitats, institucions i organismes.

Finalment, la tercera part recull el treball de les comissions creades amb aquesta finalitat: estudi de la legislació dels consells locals de joventut, la de preparació de materials per a la difusió dels lemes de l'any internacional, la comissió de l'ensenyament al treball i, finalment, la de participació dels joves en el diàleg cultural.

Es recullen, en aquesta memòria que se'ls ha lliurat, la relació de cent set activitats. En realitat, foren previstes cent set activitats, se n'hi afegiren tretze —en les reunions posteriors que s'han anat realitzat durant l'any— i, de les cent set previstes, n'hi ha tretze que no es van realitzar; per tant, sumat i restat, se'n van preveure cent set i se n'han realitzat cent set. Si prenem com a total el resum que surt de les previstes, més les afegides, menys les no realitzades, ens trobem que de cent set que se'n van preveure, se n'han fet cent set, però sé que això es podria titllar de cert triomfalisme. Llavors, per tant, si sumem totes les que s'han previst i, per tant, descomptem les que no s'han realitzat, ens trobarem que s'han acomplert un 89,1 de les que s'han previst.

Passem a parlar, encara que sigui breument, de les activitats. En primer lloc, en un gran capítol es recullen les activitats de participació. En aquestes activitats de participació, jo en voldria destacar les següents: en primer lloc, l'activitat que es va convocar sota el nom «Joventut 85: debat obert».

Aquesta va ser una activitat convocada ja l'any 84, per tal que la realització en fos reeixida i tingués una preparació. Va ser una activitat que va constar de tres fases: en una primera fase, anomenada «Vers el 85», es van realitzar un seguit de jornades al voltant del que serien els grans temes de debat; «Joventut i Cultura», que es va realitzar a Barcelona el febrer de l'any 84, en el marc d'Expocultura, i hi van participar 50

persones; «Joventut i valors», realitzada a Comarruga (el Vendrell) el març de 1984, amb 174 participants; «Joventut i marginació»; «Joventut, treball i ensenyament»; «Joventut i món rural», celebrat el desembre del 84 a Terrassa, amb 558 participants; «Joventut i temps lliure» celebrat a Badalona el febrer del 85, amb 221 participants, i, a partir d'aquest treball, en què s'aplegaven els experts en cadascuna de les matèries, més joves representatius i significatius de cadascun dels àmbits, es van elaborar uns materials als quals es va donar difusió durant el primer trimestre de l'any 1985, en el qual es va convocar a tots aquells joves que volguessin aplegar-se en grups de treball, per discutir un o dos dels temes que, en els diversos àmbits, es presentaven. Es van constituir prop de mil grups, que van aplegar joves de 25 comarques, entre 15 i 25 anys. Van treballar sobre les diverses qüestions a partir del text de les ponències i del resum de treball de les taules rodones corresponents a cadascun dels debats monogràfics realitzats anteriorment.

Un cop rebudes totes les aportacions, es va elaborar un recull de propostes on reunir de manera sintetitzada allò que havien aportat els grups. Un equip de treball compost per un relator de la Direcció General de la Joventut i sis representants dels joves, van realitzar aquesta síntesi, que es va enviar novament als grups, per fer-hi propostes i aportacions.

Tot això, a partir de tot aquest treball, es van elaborar els documents que es van presentar a la tercera fase. La tercera fase es va fer en la jornada de clausura de l'Any Internacional de la Joventut, es va celebrar el dia 22 de desembre al Palau de Congressos de Montjuïc. En aquesta jornada, bàsicament, la línia de treball va ser la següent: es van tenir tres ponències, una «Aproximació històrica al moviment juvenil de Catalunya», a càrrec del senyor Josep Maria Ainaud de Lasarte; una segona ponència sobre «El jove i l'any 2000», a càrrec del senyor Jaume Lorés, i una tercera ponència, «La realitat actual dels joves. Presentació de les propostes fetes pels diferents grups participants» —cadascun dels relators va fer presents les conclusions del seu àmbit—, i es va completar aquest treball d'aquest dia amb la ponència sobre «La joventut catalana el 85. Aproximació a partir de les aportacions de "Joventut 85, debat obert"», que va realitzar el senyor Salvador Cardús.

Dins d'aquest primer àmbit, doncs, d'activitats de participació, a més de l'activitat «Joventut fa Catalunya», jo en voldria destacar tres més. En primer lloc, el programa de dinamització cultural; penso que és un dels temes que interessa remarcar. Es va oferir als ajuntaments, entitats i moviments juvenils la possibilitat de poder completar els programes propis que tenien al voltant de l'Any Internacional de la Joventut amb uns espectacles artístics a preus reduïts; es van realitzar cinquanta-dues actuacions.

Una segona activitat que voldria remarcar van ser les activitats culturals a les presons juvenils. Consistien en unes actuacions artístiques de diferents estils; es van realitzar tretze actuacions en els centres de Wad-Ras, La Trinitat, Lleida-2, i també per als fills de les internes de la presó de Wad-Ras.

Un tercer aspecte que voldria remarcar de realitzacions dins el capítol d'activitats seria el programa conegut com «Treballar aprenent», que recull els programes d'aprenentatge i treball en pràctiques convocats amb la finalitat d'incentivar els contractes de titulats en pràctiques i de joves aprenents. S'han atorgat

subvencions per a 10.008 contractes, dels quals, 7.283 eren contractes d'aprenentatge i 2.725 per a formació de titulats en pràctiques.

Dins del segon capítol d'activitats —les que recollim en aquesta memòria que se'ls ha lliurat com a activitats de formació—, en voldria remarcar les següents : en primer lloc, el Curs d'informadors juvenils que es va celebrar el mes de febrer a l'Escola d'Administració Pública, amb la participació de representants de serveis d'informació juvenil de la Generalitat, dels ajuntaments i d'associacions prestadores de serveis.

En aquest Curs d'informadors juvenils van ser-hi presents, a més de molts informadors de Catalunya, també alguns d'altres comunitats autònomes de l'Estat, en tractar-se del primer curs que es feia sobre aquesta matèria.

També voldria remarcar les activitats de formació per a dirigents juvenils i professors d'escoles d'educadors en el lleure; sobretot pel que fa a les Jornades Catalanes d'Educació del Temps Lliure i a les Jornades Internacionals d'Educació del Temps Lliure que es van realitzar durant aquest any 85 a Catalunya, a més d'un seguit de reunions, de comissions integrades per representants de les escoles de formació que treballen els aspectes següents : el tècnic de joventut, la revisió dels programes de formació, la formació permanent del professorat i la integració del disminuït i de l'inadaptat en el lleure.

En el capítol tercer d'activitats, les que fan referència a informació, voldria remarcar les següents : en primer lloc, l'exposició «Joventut fa Catalunya»; una exposició gràfica i documental sobre el fet associatiu juvenil català dins dels límits cronològics convencionals del segle XX. Aquesta exposició volia ser, o ha volgut ser, a la vegada, una mostra informativa i un merescut reconeixement col·lectiu a aquest fet, l'associacionisme juvenil, molt poc historiat i també poc reconegut socialment.

Es van fer dues versions idèntiques en el text d'aquesta exposició, diferents en la presentació, una molt més fàcil de ser traslladada d'un lloc a l'altre, i aquesta exposició ha pogut ser visitada en 31 poblacions de Catalunya que pertanyien a vint-i-sis comarques.

Hi ha un altre aspecte que també voldria remarcar, i és el dels punts d'informació juvenil. Durant l'Any Internacional de la Joventut s'han constituït en tots els serveis territorials i comarcals aquests punts d'informació, de tal manera que en aquest moment n'hi ha vint-i-dos estesos arreu de Catalunya.

També en aquest sentit voldria dir que, durant aquest any 85 aquests serveis d'informació, aquests punts d'informació han comptabilitzat un total de 13.089 consultes.

En l'aspecte, dins d'aquest apartat també d'informació, d'activitats d'informació, voldria remarcar la creació del Fons de Documentació Juvenil. Aquest Fons aplega materials diversos en diferents suports, agrupats en cinc seccions : biblioteca, material àudio-visual, hemeroteca, recull de premsa i arxiu, i ofereix els serveis de consulta, catàlegs, reprografia i perfil documental. Aquest Fons, aquest any també s'ha enriquit amb una sala multimèdia per a consulta de materials bibliogràfics i àudio-visuals; disposa de dues zones diferenciades : una, estrictament de lectura, i una altra zona d'àudio-visual amb equipaments per vídeo, televisió, audició de discs, cassettes i espai de projecció.

El quart capítol d'activitats seria el de vacances, i, en aquest sentit, voldria remarcar els programes següents : les activitats

de la campanya «Estiu 85, fem-lo nostre», cent una activitats, en les quals han participat joves de trenta-una comarques, entre 15 i 25 anys, amb un total de 2.800; bàsicament, en camps de treball i camps d'aprenentatge. També, en aquesta mateixa línia d'activitats de vacances voldria remarcar les estades de tecnificació esportiva, realitzades en col·laboració amb les federacions esportives; han consistit en estades de dues setmanes per perfeccionar la tècnica de determinats esports.

I, finalment, dins d'aquest capítol de vacances, voldria parlar de les trobades amb la ciència, l'objecte de les quals és fer viure als joves una experiència que els apropi al món de la ciència i la tecnologia. Hi han participat 650 joves, alumnes de BUP i Formació Professional.

Pel que fa a les activitats normatives, voldria remarcar bàsicament tres de les activitats realitzades : en primer lloc, l'aprovació pel Parlament de Catalunya de la Llei per la qual es regula el Consell Nacional de la Joventut. Penso que aquesta és una de les realitzacions de les quals ens hem de sentir tots molt satisfets. En segon lloc, voldria remarcar també —dins de totes les que s'han realitzat— l'aprovació de la Llei de Protecció de Menors el dia 13 de juny de l'any passat. I, finalment, en aquesta activitat normativa, voldria també esmentar la creació del Cens General d'Associacions Juvenils i Entitats de Serveis a la Joventut de Catalunya que ens permetrà tenir una visió molt més real i ajustada al què és el fet associatiu juvenil.

Hi ha un sisè apartat, en aquesta relació d'activitats, que és el que correspon a instal·lacions. En voldria remarcar, de totes les que s'hi esmenten, dues especialment : és la creació dels Serveis Comarcals de Joventut d'Ampostà, Berga, Puigcerdà, Reus i Vilafranca del Penedès. Amb aquest increment s'han situat en disset els Serveis Comarcals de Joventut.

I, un segon aspecte també, pel que fa referència a les instal·lacions, que és la constitució o la creació de la xarxa de sales d'art. Unes sales creades amb la finalitat d'oferir als joves artistes possibilitat de donar a conèixer les seves obres. En aquest moment, aquesta xarxa consta de nou sales, situades a Barcelona, Figueres, Igualada, Lleida, Mataró, Olot, Ripoll, Tarragona i Vic.

I, finalment, en el capítol d'activitats realitzades pel Comitè, o promogudes pel Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, tindriem el que fa referència a les publicacions. De totes les publicacions que aquí s'esmenten —i que ja veuran que són moltes— jo voldria només remarcar les següents : en primer lloc, el *Butlletí 1985 - Any Internacional de la Joventut*, una publicació periòdica, de periodicitat mensual, realitzada per informar, durant tot l'Any Internacional, de les activitats, iniciatives i publicacions, i de la qual s'ha fet un tiratge mitjà de 9.000 exemplars.

En segon lloc, voldria també remarcar, dins aquest capítol de publicacions, l'*Estudi sociològic de la Joventut de Catalunya*, que va ser realitzat per l'Institut Gallup i, en aquest llibre, en aquesta publicació, es fa públic un material d'estudi que és, sens dubte, el més ampli que s'ha fet fins ara sobre la joventut de Catalunya.

També voldria remarcar en aquest apartat la publicació del llibre *Els joves obrers i el seu treball*, una publicació que, basada en un treball anterior, fet a partir del mètode de l'entrevista en profunditat, recull la problemàtica dels joves pel que fa referència a l'atur, les condicions del seu treball i l'adequació dels estu-

dis al possible futur professional. També voldria remarcar, en el capítol de publicacions, el llibre *Les noves professions*, que ha estat publicat en versió catalana i castellana, i que recull les possibilitats de treball derivades de les noves tecnologies existents en els diferents camps.

I, finalment, el llibre, el conjunt, la col·lecció *El recull jurídic* —que ha estat publicada, realitzada pel Consell Nacional de la Joventut, la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors i la Direcció General de la Joventut— que, en cinc volums, recull la legislació sobre la infància i la joventut.

Per cloure aquest capítol d'activitats realitzades amb motiu de l'Any Internacional de la Joventut, voldria parlar de la col·laboració amb altres entitats, institucions i organismes. La Direcció General de la Joventut ha col·laborat en una activitat que em sembla que és la central que, a més, ha estat l'activitat que ha tingut més transcendència a nivell internacional en aquest Any de la Joventut, que és el Congrés Mundial sobre la Joventut que va promoure la UNESCO amb el suport del Ministeri de Cultura de l'Estat, la Direcció General de la Joventut de la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona.

En aquest Congrés hi van participar cinc-cents seixanta-sis participants de cent divuit països, i també representants de noranta-sis organitzacions no governamentals. El treball es va estructurar en tres blocs: joventut, educació i treball; joventut i desenvolupament cultural; joventut, comprensió mútua i cooperació internacional, i una taula rodona sobre joventut, educació i treball.

Va formular aquest Congrés tot un seguit de recomanacions i programes amb la finalitat de potenciar la participació juvenil, que s'han recollit en el que s'anomena ja la Carta de Barcelona. També en aquest capítol de col·laboració amb altres entitats, institucions i organismes, voldria remarcar-ne quatre. En primer lloc, Eurofolk-85 —una trobada que va aplegar dos mil escoltes i guies d'Europa, que va tenir lloc a Torrebonica del 27 de juliol al 4 d'agost; en segon lloc, el Congrés Mundial de la IESEC, que es va celebrar a Montserrat organitzat per l'Associació Internacional d'Estudiants de Ciències Econòmiques i Empresariales; també voldria remarcar l'activitat Expo-85 —una reunió estatal de joves d'esglésies evangèliques que va tenir lloc a Barcelona del 27 al 31 de desembre— i, finalment, la Trobada de Joves de les Ciutats del Món, que es va realitzar el mes de juliol, organitzada per l'Ajuntament de Barcelona.

Fins aquí, un breu recorregut per aquestes cent set activitats; evidentment, jo els he parlat d'una vintena, perquè fer-ho de totes ultrapassaria i em faria por de contribuir a allargar encara aquestes hores de treball que els esperen, però no voldria passar a la valoració global de l'Any Internacional de la Joventut sense deixar d'esmentar el treball de les comissions que es van crear per part del Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut. Com els he dit anteriorment, es va crear una comissió sobre l'estudi de la legislació dels consells locals de joventut; venia motivada, la creació d'aquesta comissió, pel fet que no existeix un marc jurídic que contempli la figura d'aquests consells. La comissió va rebre l'encàrrec, precisament, d'estudiar aquest tema, recollir informació sobre les solucions jurídiques adoptades en cada cas i oferir una legislació-marc per a la creació d'aquests organismes. Del treball d'aquesta comissió s'han tret les següents conclusions: recomanar que els consells locals de joventut siguin òrgans de la vida associativa i

no de l'Administració, proposar dues vies per a la legalització dels consells; en municipis petits, recomanar constituir-se com a associació i, en municipis grans, constituir-se com a federació. I, al mateix temps, s'han elaborat uns models per facilitar qualsevol de les dues possibilitats de legalització.

La segona comissió és la que fa referència als materials per a la difusió dels lemes de l'Any Internacional de la Joventut; va ser l'objectiu d'aquesta comissió preparar materials per facilitar la reflexió dels joves sobre la participació, el desenvolupament i la pau.

Per a cadascun d'aquests lemes s'ha elaborat un guió de plantejament del tema, amb suggeriments per a activitats de debat, reflexió i aprofundiment. D'aquests materials s'està fent una edició amb la finalitat que això que van ser els lemes de l'Any Internacional de la Joventut no quedin morts en acabar l'any, sinó que aquells professors, monitors, educadors que hi tinguin interès, puguin continuar-los treballant. És a dir, el que voldríem és que els lemes que es van proposar per a l'Any Internacional de la Joventut no quedessin relegats o oblidats.

La tercera comissió era la de l'ensenyament al treball. Aquesta comissió va col·laborar en la preparació de les jornades de treball que es van celebrar a Barcelona durant el mes de setembre, del Seminari del Centre de Viena per a la coordinació de la recerca en ciències socials, i es va fer així, col·laborant en aquest seminari, perquè tractàvem precisament la temàtica de la transició de l'escola al treball, i va semblar que, més que multiplicar les accions en aquest sentit, era millor sumar-s'hi.

Les propostes concretes que s'han fet des d'aquesta comissió van ser les de subvencionar la realització de la reunió de Barcelona, organitzar, a més, una sessió oberta a què es va convidar tècnics i persones interessades, publicar les aportacions de la sessió oberta, seguir el treball del seminari en les dues trobades que —ultrapassant el marc de l'Any Internacional— es realitzaran al llarg d'aquest any 1986, i publicar els resultats d'aquest seminari complet, si es veu que pot ser interessant.

Finalment, la quarta comissió seria la que fa referència a la participació dels joves en el diàleg cultural. Constatant la important activitat participativa i creativa dels joves en les diverses àrees culturals, es va creure oportú demanar que el Comitè Català de la Internacional de la Joventut —i així es farà— s'adrexi a totes aquelles institucions i entitats que treballen o que fan un servei al món juvenil, per tal que en la mesura de les seves possibilitats promoguin, difonguin, eixamplin i —en els casos que no existeixin, que són molts— obrin camins que permetin ajudar a emergir la creació cultural jove, i ampliar el diàleg cultural entre els joves i afavorir-ne la participació.

Aquestes activitats es demana que s'orientin vers tres aspectes: mostrant la creació artística jove, presentant les activitats culturals en les quals participen majoritàriament joves i programant actes de debat —conferències, etcètera— en les quals es promogui la participació juvenil en el diàleg cultural del nostre poble. Fins aquí l'exposició de les activitats concretes que vostès tenen molt més ampliades en aquesta memòria que se'ls ha lliurat.

Jo, per acabar la meua intervenció, voldria només fer un balanç de l'Any Internacional de la Joventut, un balanç global i penso que, a l'hora d'enfrontar-me a aquest balanç global, a l'hora de fer balanç d'obres i activitats, hi ha dues maneres de fer-ho; hi ha una manera de fer balanç que té un cert gust ne-

crofílic; és a dir, parlar de la feina feta com si es parlés de quelcom mort; des d'aquesta perspectiva, l'Any Internacional de la Joventut ha estat com una commemoració que era obligada; s'han fet unes quantes coses, ha arribat el 31 de desembre, i endavant, que no ha estat res.

Hi ha una altra perspectiva, a l'hora de fer balanç, que consisteix a subratllar prepotentment la sagacitat del subjecte que fa la valoració, i és la que ens portaria a : «Jo ja ho deia, que no serviria de gaire», «els joves, com és inevitable, n'han restat al marge», «l'Any Internacional de la Joventut ha estat al servei d'operacions d'imatge de les institucions»... Bé, jo els demanaria que em permetessin que no adopti cap d'aquestes dues perspectives, i que proposi la meua reflexió, la meua valoració global en continuïtat amb tot el que he anat dient durant l'Any Internacional de la Joventut —el que vaig dir ja durant la preparació i durant la seva celebració—, i en continuïtat també amb el que ja vaig dir aquí, en la darrera ocasió en què vaig ser convocat. Jo sempre he cregut que l'Any Internacional de la Joventut havia de tenir una certa funció instrumental, que no l'havíem de valorar i afrontar fent abstracció del nostre context, sinó que l'havíem de posar al servei d'aquells dinamismes, d'aquells projectes presents en la societat catalana i en el seu moviment juvenil, i fer-ho present en aquells dinamismes i projectes que més clarament s'inserissin en els plantejaments de l'Any Internacional de la Joventut.

En darrer terme, hem volgut valorar l'Any Internacional, però mai no hem volgut fer-ne un valor per si mateix, sinó prendre'l en funció de la realitat dels joves de Catalunya, i potser la millor manera de valorar l'Any Internacional de la Joventut és fer-ho a partir de les línies d'actuació que va aprovar el Comitè i que els he exposat a l'inici de la meua intervenció.

Deia, la primera línia de treball : «L'Any Internacional de la Joventut ha de ser un procés obert, protagonitzat pels joves». Jo crec que ho ha estat, i ho ha estat més del que ha semblat, i menys del que seria desitjable. Parlant amb molta gent he constatat que, sovint, en aquest punt es té una impressió menys positiva del que seria raonable, i em pregunto si això no és a causa d'aquesta tendència inconscient i tan estesa, de considerar que només existeix allò que surt en els mitjans de comunicació. En aquest sentit, és veritat que s'ha parlat més dels joves, sovint, en forma d'informes, de reportatges sobre els seus problemes més punyents, i que s'ha parlat força, quan tocava, d'allò que han fet les institucions, però per raons òbvies s'ha parlat molt menys de la munió d'iniciatives i accions concretes —algunes, potser molt modestes, molt circumscrites a un espai determinat— que els joves han protagonitzat arreu de Catalunya, en ocasió de l'Any Internacional de la Joventut.

Un dels avantatges de la meua situació és que em permet un contacte molt directe amb grups de joves d'arreu de Catalunya, i he pogut constatar que la relació d'iniciatives que es podria fer —de molt diferent valor, evidentment— és realment molt notable; crec que és important insistir en això, perquè hi ha una realitat juvenil submergida, molt rica i mòbil, a la qual no es fa justícia amb determinades visions globals, més aviat de caràcter negatiu, sobre els joves.

Deia en la seva segona línia d'actuació, el Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, que demanava que l'Any Internacional fos un factor de dinamització de les realitats juve-

nils i d'enfortiment del lligam entre elles. Part del que he dit en el punt anterior és aplicable a aquest, però vull posar en relleu que moltes associacions han aprofitat amb un alt nivell d'oportunitat que era l'Any Internacional de la Joventut. A propòsit dels seus objectius de participació, desenvolupament i pau, moltes associacions han dut a terme campanyes, mobilitzacions, projectes en els quals han incorporat aquest tema a les seves assemblees i reunions habituals. Potser no s'han fet excessius actes protocol·laris a propòsit de l'Any Internacional de la Joventut, cosa que més aviat valoro positivament, però ha representat una bona motivació per a aquestes iniciatives, i els ha donat un contingut que ben sovint ha tingut una alta qualitat.

En el que pertoca a iniciatives conjuntes, crec que es pot dir que l'interès de les que s'han realitzat suscita la impressió que potser caldria haver insistit més en els esforços que anessin en aquesta línia d'actuacions conjuntes; això també està relacionat amb el que a mi em sembla com objectiu essencial envers els joves catalans : les seves accions de participació sovint són fugaces i, molt habitualment, febles, si deixem de banda algunes associacions que són molt consolidades, però penso que els joves són més que les associacions. Doncs, bé, cal crear condicions d'infraestructura si no volem que tot sigui un foc d'ence-nalls o bé la preocupació per subsistir absorbeixi totes les energies. Això explica moltes de les dificultats que tenen els grups juvenils i els joves individualment per crear lligams.

Deia, en el seu tercer punt, en la seva tercera línia de treball, el Comitè, que l'Any Internacional de la Joventut havia de ser un esforç decidit per millorar la qualitat de vida dels joves; és prou sabut —en les meves intervencions davant aquesta Comissió ho he dit moltes vegades— que jo valoro molt la tasca d'infraestructura material i humana, perquè estic convençut que és la manera més real de posar bases per al futur i, en aquest sentit, crec que hem de reconèixer que l'Any Internacional de la Joventut ha estat desigual, per bé que sembla que el balanç és moderadament positiu.

Evidentment, l'Any Internacional no ha estat una vareta màgica davant els problemes estructurals dels joves, però no crec que tampoc ningú es pensés que ho era. Tampoc no és veritat que no hagi repercutit en res, perquè s'ha fet molta feina que tindrà continuïtat, que millorarà la situació i les condicions de molts joves concrets i, a més, de manera continuada.

I deia, en el seu quart i darrer punt, el Comitè Català de la Internacional de la Joventut, que l'Any Internacional havia de ser una reflexió oberta sobre la joventut. Aquest objectiu s'ha canalitzat en una triple direcció : en primer lloc, els mitjans de comunicació han tractat de manera més sistemàtica la realitat juvenil, i han fet quelcom més que reflectir les situacions més negatives; així mateix, s'han fet públics força estudis i anàlisis de notable qualitat mitjana que ens han permès d'aprofundir el tractament de moltes qüestions i superar l'estadi merament intuïtiu en què moltes vegades ens apropem a la joventut.

En segon lloc, molts grups, entitats, associacions —juvenils o no— han dedicat part dels seus esforços a bastir una reflexió pròpia sobre els joves, atenent sobretot les realitats que els resultaven més properes. Finalment, hem articulat des de la Generalitat un debat obert sobre el món juvenil, posant sobretot l'accent en aquest debat, perquè fos protagonitzat pels joves. Crec que de tot plegat han sortit propostes summament inter-

essants i rellevants, que caldria incorporar a ulteriors projectes i actuacions.

Penso que aquest esforç de formulació tindrà molta validesa i, en aquest punt, em distancio clarament dels qui creuen que, tot plegat, només és parlar per parlar. Quan hi ha la voluntat d'assumir aquestes reflexions, mai no són parlar per parlar, i els qui no ho creguin així, els prego que consultin els papers, els estudis, les propostes de fa tres, de fa cinc o de fa deu anys; comprovaran que, durant aquest temps, s'han assolit molts objectius, precisament perquè s'havien reflexionat i formulat com a tals, i no hi ha dubte que, si adoptem la perspectiva que dóna haver passat aquests anys, constatem que haver realitzat aquelles reflexions ha resultat summament útil i operatiu. Ara, el que cal és veure com moltes d'aquestes propostes que s'han fet en l'Any Internacional de la Joventut s'incorporen als projectes que tots anem elaborant.

De tota manera, potser el dubte que queda més obert és si moltes iniciatives dels diversos grups socials —iniciatives a propòsit de l'Any Internacional de la Joventut— tindran continuïtat o no. Des de la meua perspectiva, hi ha una certa responsabilitat de potenciació i de seguiment d'aquestes experiències. Certament, no totes tindran continuïtat, i dir el contrari fóra il·lusori, però també cal dir que no totes han estat foc d'encenalls ni oportunitats en ocasió de l'Any Internacional de la Joventut; hi ha iniciatives d'institucions públiques i d'associacions que tenen compromès el seu futur. Ha estat fruit de l'Any Internacional de la Joventut? Jo no goso afirmar-ho. Ha estat possibilitat per l'Any Internacional de la Joventut? No en tinc cap dubte. Per això vull concloure aquesta valoració dient que, en la meua opinió, l'Any Internacional de la Joventut ha estat ben aprofitat. Potser és una valoració molt pragmàtica, però sempre he dit que l'Any Internacional de la Joventut, més que una ocasió per fer retòrica, era una ocasió per fer feina concreta, i crec que se n'ha fet molta i, en molts casos, ben feta.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Director General, per la seva exposició, per la seva brevetat i concisió. Ara suspendrem la sessió durant un quart d'hora, la reprendrem a un quart de dotze i, les preguntes que es facin, d'acord amb l'article 66.4, que diu que el President pot ordenar els debats, donada la llargada que avui representa aquesta sessió, farem com habitualment fem, intentarem d'agrupar-les per temes, per si poden ser després contestades conjuntament pel senyor Director General. Les preguntes, les limitarem a dos minuts cada una, i les preguntes les farem segons ho fem habitualment, per Grups i en la proporció que els correspon.

Se suspèn la sessió.

(Són les onze del matí i sis minuts. La sessió es reprèn a dos quarts de dotze del matí i set minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Abans de reprendre-la, voldria demanar als Grups parlamentaris que fessin passar a aquesta Mesa les substitucions, si els plau, per poder intervenir degudament. Aquí hi ha el de Convergència... Molt bé.

Esquerra Republicana de Catalunya no ha presentat preguntes. El senyor...

El Sr. CASANOVAS : No, senyor President; com que vostè ens ha demanat que fóssim al més breus possible, jo crec que això facilita la brevetat del debat.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, d'acord; no en cal tanta. Gràcies, de tota manera.

Llavors, hem vist les preguntes; veiem que, coincidència que es puguin acumular preguntes, només l'hem trobat en una pregunta socialista i en una pregunta de Convergència i Unió que, al seu moment, ja ho farem. Les altres, són preguntes que s'han de fer separatament, perquè no hi ha coincidència, i penso que, el fet d'acumular-les trauria riquesa a la possibilitat del debat.

La senyora Eulàlia Vintó, si ho vol, pot formular la seva pregunta. Té dos minuts per formular-la. Gràcies.

La Sra. VINTÓ : Gràcies, senyor President; gràcies, Director General de la Joventut. A mi, la veritat és que, de l'exposició del senyor Director General i de la lectura, allò, en línia diagonal, de la memòria, n'he tret una impressió, potser equivocada i, en tot cas, m'agradaria que se m'aclarís. Si aquí s'han posat les activitats específiques fetes amb motiu de la commemoració de l'Any Internacional de la Joventut, o bé —segons em sembla a mi— aquí s'ha fet una tasca interessant, de sistematització i recollida de les coses diverses que els diversos Departaments fan normalment, en la seva activitat, diguem-ne, sigui o no sigui l'Any Internacional de la Joventut, però, és clar, aquesta és la meua impressió. En canvi, el rètol que presideix aquesta memòria diu una altra cosa, i em sembla que això no ajuda a entendre quina ha estat l'activitat d'aquest Consell nomenat específicament.

I, per intentar aclarir això, jo faig una pregunta de tipus pressupostari que, de vegades, són les que ajuden a entendre aquest tipus d'especificitats, i la meua pregunta és, concretament, quin increment pressupostari han suposat, des de la Generalitat, les activitats específiques fetes per contribuir, en la línia que el mateix Director General ha marcat —que no havia de resoldre-ho tot, que era qüestió instrumental, etcètera—, però, en fi, alguna cosa, suposo que s'ha d'haver traduït en diners, perquè, si no, les intencions que no tenen un recolzament econòmic al darrere van bastant mancades de possibilitats de realitzar-se.

I la segona qüestió que m'interessa, lligada amb aquesta, és aquest increment pressupostari que hi ha d'haver hagut l'any 85, quina previsió de consolidació i increment té de cara al futur perquè, si no, difícilment els instruments que s'haguessin pogut crear en aquest moment tindrien la possibilitat de continuar la seva tasca, que suposo que és el que també desitja el Director General.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Eulàlia Vintó. Per contestar la pregunta, el senyor Director General. *(Pausa.)*

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Jo penso, senyora Diputada, que vostè ha entès o ha vist perfectament com està confegida aquesta memòria. Evidentment, aquí s'apleguen activitats que s'han fet en l'Any Internacional de la Joventut, i altres activitats que s'han fet *perquè* era l'Any Internacional de la Joventut. O sigui, en aquesta memòria, el que es recull és l'agrupació dels dos tipus d'activitats.

Això ja ho he esmentat —potser molt per sobre— en començar la meua intervenció, que no es tractava de fer coses perquè era l'Any Internacional o començar programes d'acció perquè era l'Any Internacional, cosa que potser hauria estat justificada

si no hi hagués hagut abans un treball en matèria de joventut, però, sortosament, a Catalunya portem ja uns anys treballant i, per tant, em remeto al que he dit : l'Any Internacional era una fita important, una eina que calia aprofitar, però, evidentment, en continuïtat amb el que es feia i, després, com a precursora, aquesta acció, de l'activitat que es farà posteriorment.

Per tant, en aquesta memòria es recullen totes les iniciatives que s'han volgut emmarcar en aquesta celebració de l'Any Internacional de la Joventut i jo, en la meua exposició, en alguns casos ja els he dit : «aquesta és una activitat específica de l'Any Internacional de la Joventut; aquestes són unes altres que convé remarcar». O sigui, a la memòria hi ha activitats dels dos tipus.

Pel que vostè em preguntava, sobre el pressupost, quants diners s'han dedicat a iniciatives de l'Any Internacional de la Joventut, jo voldria dir que s'hi ha dedicat —a activitats específiques de l'Any Internacional de la Joventut, pròpies, promogudes des de la Direcció General de la Joventut— la quantitat de 43 milions de pessetes. Ara bé, aquests diners no és que s'hagin incrementat tots perquè era l'Any Internacional de la Joventut, sinó que fins i tot alguns dels fons habituals s'han dedicat a activitats de l'Any Internacional de la Joventut; per tant, l'increment no és que hagi estat d'aquests 43 milions.

Quant a la consolidació de les quantitats que es van esmerçar en l'Any Internacional de la Joventut, existeix la voluntat, evidentment, que aquelles activitats que puguin tenir continuïtat en els anys posteriors, quedin incorporades, assumides o es prevegi la continuïtat d'aquestes activitats, però no està prevista la continuïtat d'aquelles quantitats que s'han dedicat a activitats molt puntuals, com podria ser l'exposició, per exemple, o d'altres.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. La senyora Eulàlia Vintró pot repreguntar, si ho vol.

La Sra. VINTRÓ : Sí, de fet, la manera com ho ha contestat el senyor Director General fa bastant difícil que repregunti, perquè, és clar, m'ha dit : «són 43, per una banda», i hi ha hagut increments, en les altres partides, que no em quantifica, i em diu que les que tenen una viabilitat de continuïtat, doncs, seran consolidades, i que les que eren accions puntuals, naturalment, aquestes no té cap sentit que es consolidin.

Jo crec —i, en tot cas, aquesta seria una opinió personal— que, en rendiments o en explicacions de balanç d'aquest tipus, si l'orientació se'ns hagués donat marcant quines havien estat les que s'havien perfeccionat, quines havien estat les puntuals, això potser ens ho hauria aclarit més; és una opinió personal que, naturalment, quan les coses estan fetes sempre és fàcil de dir : «Seria millor que hagués estat de l'altra manera» i, en tot cas, gràcies per la resposta.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Vintró. El senyor Director General, vol contestar? *(Pausa.)* No. Molt bé.

Passem ara a... El Grup Popular no ha presentat cap pregunta, també per economia. Gràcies.

El Grup Socialista té sis preguntes presentades a la Mesa. Li faig avinent que la pregunta número 4 l'acumularem, que fa referència a la col·laboració. Si vol, per formular la seva primera pregunta, el senyor Soto.

El Sr. SOTO : Moltes gràcies, senyor President. Que siguin les meves primeres paraules d'agraïment al senyor Director General de la Joventut per la seva presència avui, aquest matí,

per informar-nos sobre les activitats de l'Any Internacional de la Joventut. Dit sigui de passada, no hem vist cap factor nou, en l'explicació del Director General de la Joventut, ni cap projecció de futur, ni de la continuïtat que de les activitats que s'han desenvolupat al llarg de l'Any Internacional de la Joventut es podrien derivar en el futur.

Des del nostre punt de vista, l'Any Internacional de la Joventut ha estat marcat per la improvisació i per la manca d'objectius definits, com intentarem demostrar amb una interpellació que ha presentat el nostre Grup parlamentari, que es discutirà en el Ple del Parlament ben aviat, i aquest factor i el factor de l'economia de temps m'obliguen a ser molt ràpid i, per tant, em limitaré a formular-li la pregunta : Per quins motius no s'ha realitzat el programa de participació juvenil que estava previst dintre del programa d'activitats de l'Any Internacional de la Joventut?

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Soto. El Director General contestarà la pregunta i la salutació.

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Bé, agraeixo, en primer lloc, que el senyor Soto estigui content que hagi vingut a informar la Comissió de Cultura del Parlament.

Jo li voldria dir, senyor Diputat que... És clar, vostè em pregunta per les activitats de participació. Diu : «Per quins motius no s'ha realitzat el programa de participació juvenil?» Jo, en la memòria que he explicat, hi ha un capítol, i he intentat dir-ho, que és el capítol 2.1, que parla d'activitats de participació. No tinc cap inconvenient de dir-li que, en les activitats de participació recollides pel Comitè —la pregunta demana el programa de participació—, doncs, hi ha un seguit d'activitats que no tinc cap inconvenient a anunciar o a dir. El que jo suposo és que el senyor Diputat no parla d'un programa de participació en concret, sinó d'un programa de potenciació de l'associacionisme, que no és el mateix que el programa de participació.

Bé. Sobre el programa de participació jo no gosaria dir que no s'ha realitzat; el programa de participació s'ha realitzat parcialment, no s'ha realitzat totalment, i s'ha realitzat amb dues accions, a més de totes les de participació que són recollides en el punt 2.1 de la memòria que els he lliurat, que són : en primer lloc, amb la campanya que es va realitzar a través dels mitjans de comunicació, sota la denominació de «Viu l'estiu», en apropar-se el temps de vacances, en la qual es convidava els joves a participar en activitats juvenils —penso que és una acció d'un programa de participació; i, en segon lloc, també la Direcció General de la Joventut ha col·laborat en el programa de potenciació de l'associacionisme, endegat pel Consell Municipal de Barcelona, iniciat l'any passat, i que continuarà dins d'aquest any; problemes pressupostaris han impossibilitat fer més accions en aquest sentit, però sap el senyor Diputat que dins de la voluntat d'actuació de la Direcció General de la Joventut potenciar la participació juvenil mitjançant l'associacionisme és una de les línies d'actuació més importants.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Vol repreguntar el senyor Soto?

El Sr. SOTO : Evidentment. El Director General de la Joventut ha entès la pregunta, evidentment..., ell parlava del programa d'associacionisme juvenil, que en el programa d'activitats deia, ben clarament, que «era un programa per a potenciar

i divulgar les realitats associatives existents i promocionar nous camps associatiu», va adreçat a tots els joves mitjançant un seguit de publicacions i la utilització de diferents mitjans de comunicació.

També en el mateix programa del Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut estava prevista, dintre de les publicacions, una cosa que es deia *Com associar-se* dins d'una campanya de promoció de l'associacionisme juvenil; aquest llibre pretén de ser una guia orientadora a l'hora de formar una associació juvenil.

També el senyor Director General de la Joventut deu conèixer que aquest Grup parlamentari va presentar en el debat dels Pressupostos una esmena perquè s'explicités específicament dintre dels diners previstos per a l'Any Internacional de la Joventut una campanya de promoció de l'associacionisme juvenil. En aquest moment, en la seva resposta del Grup parlamentari de Convergència i Unió, per boca del senyor Casals i Lezcano —crec que és— ens va dir que això no era necessari perquè ja estava previst i dintre de la previsió pressupostària de l'Any Internacional de la Joventut ja estava previst fer aquesta campanya, que estava prevista la utilització de diversos mitjans de comunicació.

Vostè també sap que evidentment això no és la campanya «Viu l'estiu» que vostès van fer, que és una campanya que es va fer quan ja, per cert, la majoria de les activitats de vacances estaven totes cobertes, i que va ser estrictament una campanya laudatòria de la Direcció General de la Joventut, de dir: «no sé quants joves han fet les seves vacances amb la Generalitat de Catalunya», moltes felicitacions, perquè vostès, en això de la publicitat, sempre hi han entès molt, però evidentment aquesta campanya publicitària no tenia res a veure amb aquesta promesa que vostès van fer de fer un programa d'associacionisme juvenil, que era potser una de les propostes de l'Any Internacional de la Joventut que més esperances havia conciliat dintre del moviment juvenil de Catalunya.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Soto. Vol contestar el senyor Director General?

El Sr. DIRECTOR GENERAL: Jo, senyor Diputat, com que no sóc especialista en publicitat, no li podré ponderar allò de benefactora que podia haver estat o que ha estat la campanya del «Viu l'estiu».

Jo li vull contestar els punts concrets que vostè ha esmentat, que ara en la repregunta m'ha concretat, perquè en la pregunta que vostè m'ha fet, llegint-li l'apartat segon, subapartat número 1, jo contestava la seva pregunta.

La potenciació, o sigui, no hi ha hagut una acció explícita, pressupostàriament, de promoció de l'associacionisme, perquè gran part de la tasca que fa la Direcció General —i el senyor Diputat ho sap, perquè a vegades ens ha acusat de només cuidar-nos de l'associacionisme— és de potenciació de l'associacionisme. I, en aquest sentit, hi ha associacions a Catalunya que s'han anat creant durant aquest any, i sap el senyor Diputat que un dels conceptes pels quals es dona subvenció és per a la creació de noves associacions, i hi ha casos concrets.

En segon lloc, vostè em demana com és que no s'ha publicat el *Com associar-se*, bé, ho sento: s'ha agafat vostè a una de les tretze coses que no estan publicades o que no s'han fet de les cent vint que hi ha en total en el programa; però, per la seva

tranquil·litat, li puc dir que està en vies de publicació, però que com que encara no ha sortit al carrer no he volgut posar-lo en les coses fetes; per tant, estigui tranquil que, com és habitual en aquesta Direcció General, ben aviat li enviarem el *Com associar-se*, perquè vegi que hem complert el que hem dit.

En segon lloc, també hi ha una altra actuació sobre la qual no he parlat, és la *Guia d'associacions*, que se n'ha fet una segona edició i, per tant, també entraria dins d'aquest programa.

I, quant al fet que es va fer la campanya «Viu l'estiu» quan les places estaven cobertes, jo no li vull cap mal, senyor Diputat, però contestar el telèfon donant les adreces de les moltes entitats que a Catalunya feien, organitzen activitats de l'estiu va ser una de les tasques habituals. De totes maneres, tampoc li vull amagar que aquest any, si es fa una campanya de promoció de les activitats de l'estiu, escoltarem el seu suggeriment i procurarem fer-la abans.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Puig. Per la seva segona pregunta, el senyor Soto...

(La intervenció de l'I. Sr. Soto no ha pogut ésser enregistrada per problemes tècnics.)

El Sr. PRESIDENT: El senyor Director General vol contestar?

El Sr. DIRECTOR GENERAL: Bé, senyor Diputat, jo penso que sempre treballem per la pau; llavors, per tant, l'acció que ha portat a terme el Comitè, o més en concret, la Direcció General de la Joventut, sempre ha intentat que fomentés aquesta actitud o aquesta manera de relació de les activitats que es promouen i, en aquest sentit, hem volgut que la pau no quedés reduïda a la pura contraposició a la guerra o a aquestes situacions, sinó que la pau fos una pau habitual en les relacions de les persones, que penso que és el que hem de fer a l'hora de treballar entre els joves del nostre país: treballar a partir de la quotidianitat de les situacions arrelades en les quals desenvolupa la seva vida.

Per tant, crec que totes les accions..., no n'hem fet d'específiques, específicament temàtiques sobre la pau. Seria també discutible..., moltes de les jornades s'han desenvolupat al país..., al voltant de l'Any Internacional, han parlat de la pau, el congrés de la UNESCO, etcètera. Ara, jo penso que tota l'acció que s'ha fet en l'Any Internacional de la Joventut està emmarcada en el treball per la pau.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Director General. El senyor Soto vol repreguntar?

El Sr. SOTO: Sí, jo podria respondre ben senzillament dient que, com que sempre treballem pels joves, no fa falta fer cap acte específic per als joves, i potser acabar aquí la meua intervenció, però com que el mateix Director General de la Joventut comprendrà que aquesta resposta que m'ha donat no és una resposta adient, jo li voldria dir que uns dels objectius fonamentals de l'any —ell ho coneix bé— estaven centrats entorn de la pau, la participació i el desenvolupament, i que tots els governs del món han fet un gran esforç en els temes de pau i en els temes de desenvolupament, han fet un gran esforç que els joves del país prenguin consciència dels temes de la pau en tot el seu abast i que facin activitats que puguin, fins i tot, en molts països com a Suècia, per exemple, s'han fet activitats a l'escola específiques dedicades a aquest tema, activitats connectades també a l'objectiu de desenvolupament, a l'objectiu de la solidaritat amb tots els països del tercer món, etcètera.

Nosaltres hem vist que això no s'ha fet, a Catalunya, i evidentment que hi ha hagut referències a la pau com hi ha hagut referències a molts milers de coses durant tots els actes que s'han realitzat a l'Any Internacional de la Joventut.

Nosaltres ja hem assenyalat abans que hi ha hagut una manca de previsió i una manca d'objectius. El mateix fet que el Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, que s'havia creat el desembre del 83 no es constituís fins al novembre del 84, un any després, i que hagi hagut de presentar el Grup Socialista una interpellació perquè això es fes, que les activitats no es concretessin fins al 30 de gener de 1985 demostra que vostès han estat avançant sobre la marxa, creant un programa bàsicament fet sobre les activitats que vostès fan normalment cada any més algun acte extraordinari, i que vostès, en definitiva, no han sabut fer de l'Any Internacional de la Joventut aquest instrument que podia haver servit per donar un salt qualitatiu en la vida dels joves de Catalunya.

Res més i gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Soto. El senyor Director General...

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Respecto l'opinió del senyor Diputat, que evidentment no comparteixo, i com que no vull entrar en el tema aquest del Comitè, perquè ja n'hem parlat al Parlament, se n'ha parlat al Parlament en diverses ocasions —sembla que ara repetiríem la sessió—, i mirant el *Diari de Sessions* hi ha totes les explicacions de tot el que vostè ha plantejat.

Jo només, sobre això, li voldria dir, senyor Diputat, que possiblement dels tres lemes «desenvolupament, participació i pau» els diversos governs hagin triat o hagin posat un accent més fort en un tema o en un altre. Potser nosaltres l'hem posat més en el «desenvolupament i la participació», però penso que treballar per al desenvolupament i la participació, al cap i a la fi, és treballar per la pau.

Per tant, senyor Diputat, jo no tinc interès a seguir aquesta polèmica que, evidentment, cadascú mantindria el seu punt de vista i jo, evidentment, no puc estar d'acord amb el que vostè ens diu.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Director General. Per formular la tercera pregunta socialista, el senyor Soto té la paraula.

El Sr. SOTO : Molt ràpidament, es tracta de saber minuciosament quant han costat les activitats «Joventut 85 : debat obert» i l'exposició itinerant «Joventut fa Catalunya, 1900-1985», sobre la qual nosaltres també hem presentat una interpellació específica en aquest Parlament.

Per a nosaltres les activitats «Joventut 85 : debat obert» —ho vam assenyalar ja abans— no eren unes activitats que veiéssim clares, que vèiem que hi havia una contradicció clara entre una voluntat teòricament no dirigista de la Direcció General de la Joventut i una realitat absolutament dirigista i, aleshores, voldríem conèixer quant han costat globalment, voldríem saber, per exemple, si s'han inclòs aquí els dinars dels participants, si s'hi han inclòs també les despeses dels desplaçaments en autocars des de diversos indrets de Catalunya per portar els joves al Palau dels Congressos per escoltar, entre d'altres, la veu del President de la Generalitat, i voldríem conèixer també quant ha costat l'exposició itinerant «Joventut fa Catalunya, 1900-1985» que, des del nostre punt de vista, ha

estat bàsicament una exposició posada al servei dels interessos de Convergència Democràtica de Catalunya i de la figura del seu Secretari General, i la sobredimensió d'alguns moviments juvenils, com la OJE i, en canvi, s'han amagat altres realitats juvenils de Catalunya, com l'activitat de les organitzacions polítiques juvenils i d'altres fets que potser en la resposta m'entendré més llargament.

Res més i gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Soto. El senyor Director General...

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Bé, senyor Diputat, com que sé, em consta, aquesta afició a aquests dos temes i sé que en alguns dels Plens del Parlament es deuran discutir aquests dos temes, en resposta a les iniciatives que vostè ha tingut sobre aquests, procuraré ser breu.

En primer lloc, l'exposició «Joventut fa Catalunya» ha costat exactament 21 milions de pessetes, tenint present —vull deixar ben clar— que eren dues exposicions, dues exposicions, que, per tant, si ho reparteix són 10 milions per exposició, que van recórrer tot un seguit de poblacions —ara no recordo exactament quantes, les he dit en l'exposició inicial en la meua intervenció—, i només li voldria dir, perquè vegi el preu d'aquesta exposició, que portar la que va organitzar el Ministeri de Cultura a Barcelona se'ns demanava 10 milions de pessetes a la Generalitat més el que havia d'aportar l'Ajuntament, més el que havia d'aportar la Diputació per portar-la a Catalunya; per tant, a part dels milions que ha costat, que vostè sap que són molts més de deu...

Per tant, jo vull deixar ben clar, i per a la seva tranquil·litat, que les dues exposicions, les dues exposicions «Joventut fa Catalunya» han costat 21 milions de pessetes, totes les despeses incloses.

Quant a «Joventut 85 : debat obert», l'import que ha suposat per al pressupost de l'any 85 és de 3.700.000 pessetes. Li voldria deixar també aclarit, perquè veig que té molt interès en els autocars, que sí!, els autocars van costar 170.000 pessetes i els dinars —ara no sabré trobar-ho—..., no els tinc desglossats, els dinars, ho tinc junt amb l'acte del Palau de Congressos, amb el lloguer del Palau, etcètera, que eren 800.000 pessetes.

Llavors, sí que li vull deixar clar, senyor Soto, per què es va pagar el dinar i per què es va pagar el transport, ho dic perquè com que també és una de les aficions darreres, doncs, li voldria deixar ben clar : perquè nosaltres hem optat perquè la gent s'inscrivís lliurement, no vam interrompre les classes dels Instituts i passar-los una pregunta per poder fer després una enquesta i dir que hem consultat tota la joventut, com s'ha fet des d'altres llocs. Nosaltres vam obrir la convocatòria, es van apuntar mil grups, aquests mil grups hi van participar perquè van voler, els que se'n van cansar a la meitat van poder cansar-se'n i, en acabar, els representants d'aquells grups ens va semblar que després del treball que havien fet, tenint en compte que venien de moltes de les comarques de Catalunya, doncs, el menys que es podia fer era al representant del Grup pagar-li el viatge i el dinar aquell dia aquí a Barcelona —ja veu que no hi ha més explicació, ni cap cosa amagada, perquè li he dit ben clar el que hi ha sobre el tema.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Director General. El senyor Soto vol repreguntar?

El Sr. SOTO : Bé, si vostè em diu que les exposicions van

costar 21 milions de pessetes, nosaltres podem concloure que això ha significat que amb aquestes exposicions s'han gastat més del 50% de diners previstos per a l'Any Internacional de la Joventut, específicament dintre del seu Departament.

Després, el senyor Director General, el que no ha contestat és a la nostra preocupació per al que, des del nostre punt de vista, aquesta exposició no ha reflectit d'una forma objectiva la realitat juvenil de Catalunya, sinó que el que ha estat —i ho torno a dir, des del nostre punt de vista—, no ha estat més que una exposició posada al servei de la figura del Secretari General de Convergència Democràtica de Catalunya.

Tinc davant meu —i ho llegiré molt breument— un article d'opinió publicat per un important historiador d'aquest país a la premsa catalana, diu: «L'erudició enciclopèdica de què fa gala l'exposició Joventut fa Catalunya —sembla més aviat un catàleg enganxat a la paret— ens permetrà de precisar: si s'hagués tractat de recollir-hi fets significatius no cal dir que n'hi haurien faltat a dotzenes: dels Sírex, de les 6 hores de Canet, i el Canet-Rock, de la Sala del Rectorat i el Consell de Guerra de Burgos o les protestes contra la Llei General d'Educació, per limitar-se a uns anys molt concrets. Però, si, com indica el subtítol de la Mostra, es tractava només de la història de les associacions de joves, què hi pinta allà al mig la campanya de Galinsoga, els fets del Palau i el Consell de Guerra a en Pujol?»

Després, un estudi objectiu de l'exposició ens demostrarà que mentre l'actual President de la Generalitat de Catalunya és citat vint vegades a l'exposició, i ocupa dues fotografies en els llocs centrals de l'exposició, els altres Presidents de la Generalitat contemporània, el senyor Josep Terradellas, el Molt Honorable senyor Lluís Companys, el Molt Honorable President Macià i el Molt Honorable President Irla tan sols són citats dues, tres vegades; les organitzacions polítiques juvenils, la seva lluita contra la dictadura, la seva lluita en el procés de transició política, són absolutament ignorats en aquesta exposició; les activitats de la OJE i de determinades organitzacions són absolutament sobredimensionades.

I, per finalitzar el tema de l'activitat «Joventut 85: debat obert» vostès el que havien pretès en començar aquesta activitat era organitzar el Congrés de la Joventut Catalana, això és el que vostès havien pretès. Com queda molt clar si es llegeix la pàgina 140 de la memòria 1980-1984 de la Direcció General de Joventut...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Soto jo..., perdoni'm, no el vull interrompre perquè... però penso que vostè tenia oportunitat de formular aquesta pregunta; que el que vostè està dient no té absolutament res a veure amb el que han costat les activitats...

El Sr. SOTO: ...des del nostre punt de vista sí, perquè ha estat un cost elevat per una...

El Sr. PRESIDENT: ...bé, jo em veig obligat a dir-li això, si us plau, perquè... de totes maneres vostè podia haver fet una pregunta...

El Sr. SOTO: ...concloc, concloc, senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Gràcies.

El Sr. SOTO: Hem fet la pregunta així, perquè creiem que el cost era elevat per la utilitat social que havien tingut.

I, finalment, les activitats «Joventut 85: debat obert», des del nostre punt de vista, són una mostra de dirigisme, ah!, és una selecció aleatòria de joves, no s'han escoltat, en canvi,

altres documents de molta importància presentats pel Consell Nacional de la Joventut al final de l'any o al començament del 86, i són, en definitiva, uns actes que han costat uns diners i que no serveixen per a res més que per fer un auditori que escolti el President de la Generalitat.

Res més i gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Soto. El senyor Director...

El Sr. DIRECTOR GENERAL: Bé, jo, senyor Soto, no vull entrar en aquesta polèmica, perquè com que això es veurà d'aquí a uns quants dies al Parlament, doncs, ja en parlarem. Jo només li vull dir una cosa, l'exposició «Joventut fa Catalunya» és la primera acció que es fa per recuperar la història del moviment associatiu a Catalunya. Llavors, accepto que pot ser incompleta i, de fet, el llibre que sortirà com a resultat de l'exposició, dins d'aquest any 86, recull aportacions d'algunes entitats que allà no eren esmentades; algunes d'elles perquè avui no existeixen i les persones que tenen documents sobre elles ens els han fet arribar amb posterioritat. Per tant, si vostè consulta —ja que veig que segueix molt totes les publicacions de la Direcció— el fulletó que es lliurava en entrar a l'exposició, allà es deia que tots aquells que veiessin que alguna realitat juvenil no estava reflectida ens ho podien fer arribar. I així s'ha fet i així es recollirà en la publicació que es faci després.

Llavors, jo no vull entrar tampoc en si surten més fotografies o menys fotografies; vostè ha esmentat un cas només, diu: «dues fotografies grans del President de la Generalitat», però és que resulta que el Molt Honorable senyor Jordi Pujol ha guanyat dues vegades les eleccions i, és clar, a la banda històrica que van sortint tots els fets, que va sortint la banda històrica, cronològica, que exposa els fets importants de cada any, doncs, l'any que hi hagut eleccions i ha sortit elegit s'havia de posar, com es posa també el President Terradellas.

Doncs, per tant, senyor Soto, jo no hi vull entrar més, perquè sé que d'aquest tema se'n parlarà encara llarg.

Quant a la voluntat del Congrés de la Joventut d'assumir el protagonisme en el Congrés de la Joventut de Catalunya, mai més lluny de la nostra iniciativa. Evidentment, en principi, perquè s'havia parlat amb el Consell, es va fer figurar, fins i tot a la memòria —això és cert—, però, després, parlant amb el Consell, quan el Consell Nacional de la Joventut va demanar fer aquesta activitat per la seva pròpia iniciativa, automàticament es va canviar l'activitat i es va passar al «Joventut 85: debat obert» per deixar el protagonisme al Consell de la Joventut.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Director General. Ara passem a la quarta pregunta. Aquesta quarta pregunta és aquella que acumulem conjuntament amb una pregunta de Convergència i Unió que farà el senyor Ticó. Per formular la pregunta socialista?... El senyor Soto.

El Sr. SOTO: Bé, nosaltres pensem que la col·laboració amb les altres administracions públiques de Catalunya va començar ja amb mal peu. No es va recollir la presència de les altres administracions públiques —fonamentalment dels ajuntaments— en el Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, i això ha significat que, a la llarga, la col·laboració hagi estat quasi inexistent; i la col·laboració que ha existit ha estat bàsicament la col·laboració dels actes puntuals que s'han

anat realitzant.

Nosaltres creiem que hauria estat desitjable una col·laboració molt més àmplia; que l'Any Internacional de la Joventut podria haver servit per resoldre els greus problemes pendents que hi ha de manca de comunicació entre les administracions públiques de Catalunya en matèria de joventut, i per això voldríem preguntar al Director General de Joventut com valora la col·laboració de les altres administracions públiques de Catalunya durant l'Any Internacional de la Joventut.

Res més i molts gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Soto. Ara, si vol, el senyor Enric Ticó, de Convergència i Unió, pot formular la seva pregunta. Gràcies.

El Sr. TICÓ : Gràcies, senyor President. En primer lloc he d'agrair en nom del nostre Grup parlamentari al senyor Enric Puig, al senyor García, al senyor Vila, i al senyor Víctor Magrans la presència avui entre nosaltres, per informar-nos —tal com va acordar aquesta Comissió ja fa unes setmanes, a proposta del nostre Grup parlamentari—, doncs, que vinguessin a informar sobre les qüestions que avui estem veient aquí.

Jo també celebro —tal com ja s'ha dit fins ara— que el Grup Socialista hagi formulat les interpellacions que s'han esmentat, perquè això ens permetrà, en el Plenari, veure quina ha estat l'actuació del Comitè Executiu de la Generalitat en tots aquests temes i, ben segur també, d'altres institucions, i penso que això serà formatiu, serà bo i serà interessant.

Entrant, ja, en la pregunta, de fet ja ha estat pràcticament formulada pel senyor Soto; jo crec que l'exposició del Director General de Joventut, que s'ha centrat a explicar-nos amb tot detall l'actuació del Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, ens ha parlat poc —jo suposo que per no allargar massa la seva intervenció, donat el temps total de què disposem— del que han fet altres entitats, altres institucions, arreu de Catalunya, amb motiu d'aquest Any. Jo li agrairia que ens informés més àmpliament sobre aquest punt.

Res més, gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Ticó. El senyor Director General contestarà les dues preguntes.

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Bé, pel que fa referència a la col·laboració amb les altres administracions, depèn de les administracions, amb unes n'hi ha hagut més, i amb altres n'hi ha hagut menys. Per exemple, cal destacar la col·laboració que hem tingut amb la Diputació de Girona que, conjuntament, hem gestionat una partida pressupostària que va crear la Corporació de Girona per dedicar-la a l'Any Internacional de la Joventut a activitats que es fessin en el territori de la Diputació. Amb alguns ajuntaments també hi ha hagut col·laboració pel que fa a aquest respecte; i això és el que li puc dir. En cap moment hi ha hagut cap actitud que ens volgués tancar enfront d'uns o enfront dels altres; sempre que hi ha hagut possibilitats i bona voluntat, doncs, s'ha fet.

Pel que fa referència a les entitats juvenils, és veritat que jo, en la meua exposició, no he parlat per res de les iniciatives que s'han fet, promogudes per les entitats o altres instàncies institucionals de Catalunya. Ja tinc dades sobre això i ara breument els les explicaré.

Una de les coses que el Comitè va voler fer és saber quines havien estat les realitzacions a tot Catalunya amb motiu de l'Any Internacional; i per això es va enviar una enquesta a tots

els ajuntaments, en aquest moment han contestat cent tretze municipis de trenta-quatre comarques —val a dir que, d'ordinari, ajuntaments més aviat petits, els grans costa molt més que contestin—, i les dades el 10 de març —que és el dia en què jo les tinc posades al dia— són les següents : han contestat cent tretze municipis corresponents a trenta-quatre comarques, i fent referències a les iniciatives de dues-centes tretze institucions i entitats. Els programes realitzats per entitats i institucions es podrien agrupar de la següent manera —val a dir que un programa no vol dir una activitat, pot ser un programa que comporti diverses activitats : pel que fa a exposicions, de les tres-centes activitats que se'ns han notificat, trenta-nou són exposicions, vint-i-set són setmanes de la joventut, vint-i-dues conferències, seixanta-tres jornades i cursos, set enquestes i estudis. Pel que fa a activitats esportives se n'assenyalen dinou, activitats musicals trenta, representacions teatrals quinze, cine-club sis, activitats de pintura col·lectiva tres, concursos vuit, activitats varies d'entreteniment i espectacles vint-i-tres, programes de vacances setze, plantades d'arbre quatre, intercanvis quatre, publicacions nou, programes d'infraestructura vuit i aplecs i trobades sis, que totalitzen tres-centes nou activitats. Aquest resum està fet sobre la base del total de programes i confegit a partir de les respostes que hem rebut a la pregunta o a l'enquesta que vam adreçar a tots els ajuntaments. Penso jo que, tot just som 10 de març —evidentment això s'ha fet al final del mes de gener per donar temps a fer les pròpies estadístiques en els ajuntaments— i jo confio que encara contestaran altres ajuntaments i podrem augmentar la constatació de les activitats que s'han fet, que, com ja els deia al principi, són moltes, de molt desigual valor, evidentment, però que moltes vegades passen totalment desapercbudes per l'àmbit territorial en què es realitzen o, fins i tot, per ser l'entitat promotora una entitat petita o de poc nombre de socis. Això seria el que els podria dir en resposta a les seves preguntes.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Puig. El senyor Soto vol repreguntar? Té la paraula.

El Sr. SOTO : Quasi no seria necessari, perquè l'escassetat de la resposta del senyor Director General de la Joventut respecte a la col·laboració amb les altres administracions m'estalviaria de fer-ho. De tota manera, no voldria deixar passar l'ocasió per assenyalar tan sols un fet que, des del meu punt de vista, és molt significatiu d'aquestes males relacions que existeixen entre les institucions que treballen en política de joventut a casa nostra.

El senyor Director General de la Joventut deu saber —com jo— que immediatament després que el Ple de l'Ajuntament de Barcelona aprovés el Projecte Jove de la ciutat de Barcelona —que ha estat una iniciativa molt important al llarg de l'Any Internacional de la Joventut— l'Alcalde de Barcelona es va adreçar mitjançant una carta al Molt Honorable President de la Generalitat, per demanar-li una reunió per presentar-li les conclusions d'aquest Projecte i explicar al Molt Honorable President de la Generalitat quines eren les visions que, sobre aquest tema, tenia l'Ajuntament de la ciutat i també puc dir que, extensivament, molts joves de la ciutat de Barcelona que han col·laborat en aquest Projecte. Encara avui —som al mes de març, és a dir, parlo de quasi sis, set, vuit mesos— l'Alcalde de la ciutat de Barcelona espera una resposta del President de la Generalitat —set, vuit mesos.

Crec que és un fet significatiu que no mereix més comentaris. De tota manera, senyor Director General, jo vull aprofitar l'ocasió perquè jo coincideixo amb vostè que el moviment juvenil a casa nostra ha fet un extraordinari esforç al llarg de l'Any Internacional de la Joventut. Ha fet un esforç extraordinari en la mesura de les seves possibilitats —que moltes vegades són escasses— però hem fet un esforç que jo crec que és la vessant positiva d'aquest Any Internacional de la Joventut, que contrasta fortament amb l'actuació que, des de la Direcció General de la Joventut s'ha portat a terme.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Jo penso que seria millor que contestés directament, si vol?...

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Sí, sí. Malgrat les vegades que m'ho ha dit, encara continuo creient que ho hem fet bé, eh? (*Rialles.*)

Bé, llavors, jo li volia contestar només que em sobta molt que vostè s'atreveixi a dir que hi ha mala relació entre les administracions. Vull dir, em sembla que és molt gros, és molt gros dir això. Jo no tinc consciència d'estar barallat amb cap representant de les administracions i, de fet, pel meu despatx hi passa molta gent representant dels municipis i, fins i tot, vostè hi ve moltes vegades i ja ho sap que tothom és molt ben rebut.

Llavors, per tant, em sembla molt greu que es digui : «hi ha mala relació entre les administracions». No es poden dir aquestes coses, no es poden dir.

Llavors, per altra banda, també li vull dir que jo comparteixo amb vostè aquesta preocupació per ajuntar esforços i per treballar conjuntament en aquelles coses en què es pugui treballar conjuntament, però potser estem en un moment —no hem d'ignorar que el camí que hem fet, malgrat que jo penso que ha estat molt productiu, des de totes les administracions, que penso que en política de joventut, no hi ha cap dubte que, amb l'adveniment de la democràcia s'ha avançat moltíssim en aquest país, des de totes les administracions—, però tampoc a vostè se li escapa, senyor Soto, que portem un temps que és relativament curt. Llavors, per tant, no tenim encara ben definits els diversos àmbits competencials de cada administració. I això recordo haver-ho dit aquí l'any passat; crec que s'ha avançat una mica més i penso que, amb totes aquestes qüestions que estan pendents : la nova estructuració territorial, etcètera, encara farem alguns passos més endavant, i podrem arribar algun dia a establir aquesta diversificació d'àmbits competencials, en el qual cap administració actuï en detriment d'una altra.

Res més, senyor Soto.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, si el senyor Ticó vol repreguntar?

El Sr. TICÓ : Sí, gràcies, senyor President. Bé, en la línia de la pregunta que li he fet i de la resposta que n'he rebut, jo el que voldria demanar és que, sobretot, aquesta enquesta es completi, que hi hagi una resposta per part dels municipis positiva i que puguem saber realment el que s'ha fet, voldria destacar també que el que jo considero important d'aquestes activitats que s'han anat realitzant és que les entitats que les han fet, o, millor dit, les entitats que les hem fet, perquè nosaltres també hi hem col·laborat, per descomptat, es tracta que són activitats que continuen, que no es van fer només per a l'Any Internacional, sinó que l'Any Internacional va significar l'inici d'aquestes activitats, l'inici d'aquestes actuacions, i el que s'ha de valorar

precisament és que aquestes actuacions se seguiran fent, i que l'Any Internacional en aquest sentit és una porta oberta, que segueix oberta per a tots nosaltres.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Ticó. El senyor Director General.

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Sí, jo voldria afegir al Diputat senyor Ticó que, evidentment, aquesta relació es completarà a partir de les dades que tindrem, mirarem encara de diversificar més encara la tipologia de les activitats i, evidentment, donar-hi la publicitat que calgui. I agraeixo que comparteixi el meu criteri que l'Any Internacional és una fita més i el que cal és pensar en la continuïtat d'aquestes accions, continuïtat també amb la tradició històrica del nostre país. És evident que si l'any passat hagués estat la primera vegada que haguéssim començat a treballar per al món juvenil, avui ens pensariem que hem fet qui sap què. El que passa és que nosaltres, Déu n'hi do, el que des de les administracions i des de la iniciativa social es ve fent i, per tant, una celebració com l'Any Internacional de la Joventut no pot suposar mai el que ha suposat en altres llocs, que com que no es feia res, doncs ha semblat que es feien moltes coses.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Director General. Ara, passem a la cinquena pregunta, que formula el Grup Socialista. Per formular-la, el senyor Xavier Soto.

El Sr. SOTO : Molt breument, senyor Director General de Joventut. A veure si ens podria explicar minuciosament com s'ha gastat la partida pressupostària específica per a l'Any Internacional de la Joventut prevista en el pressupost de la Direcció General de Joventut de l'any 1985. Saber si s'ha esgotat, si s'ha ultrapassat i, bàsicament, com s'ha fet ús d'aquesta partida pressupostària.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Soto. Per contestar-lo té la paraula el senyor Director General.

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Bé; responc tot el municiopament que el moment permet, oi? Bé, les activitats específiques de l'Any Internacional de la Joventut, corresponents a la Direcció General de Joventut, evidentment jo no li dono les dels altres Departaments o el que hagin pogut, s'han gastat vint-i-dos, quasi vint-i-tres milions de pessetes, per dir-ho rodó. Quantitats específicament dedicades a l'Any Internacional de la Joventut, i altres quantitats que s'hi han dedicat de les partides pressupostàries de gestió habitual.

Llavors, si vol que li doni partida per partida, però, de fet, és això : vint-i-tres milions de pessetes són els que s'han dedicat a l'Any Internacional, de les quals destaquen molt, evidentment —li dic les més significatives—, els deu milions que la Generalitat ha aportat al Congrés de la UNESCO, a la Trobada de Joves de la Ciutat del Món, que s'hi va aportar mig milió més; el mig milió aportat a l'activitat Eurofolk, i les altres ja són quantitats de menor quantia. Hi hauria «Joventut : debat obert» i l'exposició, que això ja li he dit abans.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies. El senyor Soto, si vol repreguntar?

El Sr. SOTO : Sincerament, senyor Director General de Joventut, m'acaba de deixar vostè glaçat.

El Sr. DIRECTOR GENERAL : No, home, no; no n'hi ha per tant.

El Sr. SOTO : Perquè si no l'he escoltat malament, m'ha dit que el que s'ha gastat específicament per a l'Any Internacional de la Joventut són vint-i-tres milions de pessetes. Bé, si jo no m'equivoco, senyor Director General de la Joventut, aquest Parlament va aprovar en el Pressupost de l'any 1985 una partida específica —Despeses de celebració de l'Any Internacional de la Joventut— : 30.179.767 pessetes; o sigui, que encara sobren set milions de pessetes i que, a més a més, vostè no ha dit que es tractés únicament del que s'ha gastat en aquesta partida, sinó que el que s'ha gastat en activitats específiques. Si no hem estat capaços de gastar-nos tots els diners ja per si mateixos escassos, per a l'Any Internacional de la Joventut, realment si vostè encara continua dient que ho ha fet bé... no tinc paraules.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Soto. El senyor Director General pot contestar.

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Miri, jo no he dit en cap moment que ho hagi fet bé. Dic que ho hem fet bé, fins i tot l'incloc a vostè que ho hem fet bé, eh? Tots plegats. Penso que tot el moviment associatiu ho ha fet bé. Llavors, és veritat que hi havia la partida de trenta milions, però també és veritat que jo li he dit —abans ho he explicat— que n'hem gastat més. Però hi ha coses, per exemple, el transport s'ha tret de les partides habituals de transport, precisament per tenir la precaució de no exhaurir aquesta partida. El que succeeix és que, arribats a la fi d'any, les redistribucions han fet que es gastés. O sigui, estigui tranquil, que aquest diner no s'ha perdut de cap manera.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Per formular la sisena i darrera pregunta del Grup Socialista, el Diputat senyor Soto.

El Sr. SOTO : No, la pregunta és molt simple, molt senzilla, és saber..., jo he estat ara molt ràpidament fullejant les actes que vostè ens ha repartit al començament de la sessió de les reunions del Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, i aquí he vist algunes recomanacions que em sembla que no han estat complertes totalment. Hi ha una recomanació final que em sembla molt important, que és la que aquest Any Internacional de la Joventut tingui una continuïtat, almenys instrumental, i com que a aquest aspecte vostè no s'hi ha referit, en la seva primera intervenció, jo li voldria preguntar si seguiran, si han seguit les recomanacions del Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, i com preveuen vostès d'alguna manera que tot aquest esforç i tot aquest cabdal d'energies que s'han desenvolupat en el nostre país al llarg de l'Any Internacional de la Joventut, es pugui continuar desenvolupant i creixent en el nostre país.

Res més, i gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Soto. El senyor Director General pot contestar.

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Ha estat voluntat dels que hem tingut aquesta missió de l'Any Internacional de la Joventut de seguir les recomanacions i s'ha procurat seguir tant com ha estat possible, i jo suposo que força, el que suposo és que també vostè en té alguna que li sembla que no l'hem seguit prou. Llavors, pel que fa a la segona part de la seva pregunta, que diu si es preveu la continuïtat de tot això, evidentment —em sembla que ho he dit moltes vegades aquest matí— hi ha voluntat de continuar, hi ha voluntat de continuar amb aquesta línia d'actuació. Voluntat que hi era també al principi, com ho demostra l'actuació en aquests sis darrers anys de gestió de la

política de joventut des de la Generalitat.

Precisament en la darrera reunió, i em sembla que en l'última acta està recollit, un dels locals va demanar que d'alguna manera es continuï l'esperit que havia animat l'Any Internacional de la Joventut pel que feia als lemes i a les iniciatives que s'havien tingut, i també consta en l'acta que es va demanar que precisament com que el Comitè s'havia de dissoldre acabat l'Any Internacional, doncs que el Consell Nacional de la Joventut continués aquesta tasca, de vetllar —com a organisme que aplega tots els joves de Catalunya— per a la continuïtat d'aquest esperit que ha animat totes les instàncies, tant públiques com privades, a l'hora de celebrar l'Any Internacional de la Joventut.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Director General. El senyor Soto vol repreguntar?

El Sr. SOTO : Sí, com que preveiem que serà aquesta la darrera intervenció del Grup Socialista, perquè és la darrera pregunta que hem presentat, vull tornar a agrair-li la seva presència i les respostes a les preguntes que he fet, i voldria acabar aquesta intervenció amb un to de diàleg i amb un to de conciliació.

Vull recordar-li que sobre la taula hi ha una oferta del President del nostre Grup parlamentari. Nosaltres creiem que la seva gestió és una gestió dolenta en general, probablement també amb alguns encerts. Però nosaltres creiem que hem de deixar de fer de la joventut un terreny de lluita política; per això no es guanyen ni es deixen de guanyar unes eleccions. Que hem de fer un esforç per aplegar tot aquest cabdal d'energies i tot el cabdal d'accions institucionals que tenim en aquests moments, i que seria bo que ens asseguéssim d'una vegada a dialogar, a parlar-ne, i a treballar tots junts al servei dels joves de Catalunya, i intentar, almenys, delimitar el marc de joc i fer un esforç important en aquest sentit.

Jo vull tornar-li a repetir aquesta oferta feta pel President del meu Grup parlamentari, i vull tornar a oferir-li la col·laboració del nostre Grup parlamentari en tot això que sigui possible, per tirar endavant la política juvenil al servei dels joves d'aquest país.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Soto. El senyor Director General vol contestar?

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Senyor Diputat, jo li agraeixo la seva gentilesa; agraeixo que em reconegui que tinc alguns encerts, i voldria acabar dient-li que procuraré, la propera vegada que vingui, tenir més encerts als seus ulls.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Director General. Ara passem a les preguntes del Grup de Convergència i Unió. Per formular la pregunta, la senyora Concepció Ferrer, si vol fer el favor?

La Sra. FERRER : Sí, moltes gràcies, senyor President. En primer lloc, voldria també agrair la informació que ens ha donat el senyor Director General sobre tots els actes organitzats amb motiu de l'Any Internacional de la Joventut, però jo voldria aprofundir en un aspecte d'aquesta informació que ell ens ha donat.

I voldria aprofundir-hi, perquè és ben cert que es parla molt, doncs, que existeix una problemàtica juvenil, una problemàtica que, efectivament, no és que neixi, que es generi en el fet juvenil en si mateix, o sigui que els joves no són problema, sinó que ve de les circumstàncies que envolten els joves d'avui, de

les estructures de la societat d'avui.

Llavors, jo voldria demanar fins a quin punt aquests actes, amb tot aquest seguit d'actuacions duts a terme al llarg de l'Any Internacional de la Joventut, han servit, han ajudat a conèixer aquesta problemàtica juvenil, han permès, fins i tot diria, sensibilitzar l'opinió pública, els poders públics, de cara a aquesta problemàtica, perquè em sembla que només en la mesura que la coneguem la podrem resoldre, i només en la mesura que la puguem resoldre, doncs, efectivament podrem ser capaços de mirar el futur amb més esperança.

Moltes gràcies, senyor Director General.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Ferrer. El senyor Director General vol contestar?

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Bé, jo per donar resposta a la pregunta que em fa la senyora Ferrer, jo li voldria dir que aquesta preocupació per conèixer la realitat juvenil jo crec que és una preocupació molt actual, i són nombroses les Administracions que han iniciat estudis dels seus mateixos municipis o d'àmbits més amplis de poder local, etcètera.

Pel que fa referència a l'Any Internacional de la Joventut, jo li voldria dir que s'han realitzat les següents accions : en primer lloc, la publicació d'aquest estudi que sobre la joventut de Catalunya va fer l'Institut Gallup, les mateixes aportacions que s'han fet a «Joventut 85 : debat obert», des de les ponències fins al treball dels grups. Després estudis sectorials que s'han fet a Catalunya durant aquest any, i en voldria remarcar dos, *La joventut de les comarques gironines*, promogut conjuntament per la Diputació de Girona i la Direcció General de Joventut, o també *Els joves obrers i el seu treball*. A més, hem d'assenyalar, que coneguem fins a aquest moment, els set estudis que han promogut altres entitats de Catalunya, i també hi ha un element que penso que hem de considerar, per la seva repercussió a nivell internacional, com he dit abans, que són les conclusions del Congrés de la Unesco.

Jo crec que ara tenim el material, i llavors cal que en fem cas. I aquí em volia remetre també una mica al que ja he dit anteriorment, que moltes vegades podem caure a dir que molts d'aquests estudis no serveixen massa per a res, o que després no ens els mirem, etcètera. Jo crec que no és així; molts d'aquests estudis que es van fer fa una colla d'anys —vuit, deu anys, cinc— si ara mirem la realitat, veiem que moltes d'aquelles coses que es van parlar al voltant d'aquells estudis, avui han esdevingut realitat.

Per tant, jo també comparteixo amb la senyora Diputada aquest desig que aquests elements de reflexió, aquests punts de referència que s'han posat al nostre abast, es tinguin presents i de debò marquin les accions que es vulguin fer en el món juvenil en aquests propers anys.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. La senyora Ferrer vol repreguntar?

La Sra. FERRER : No, moltes gràcies. Agrair senzillament la informació.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Ferrer. Ara, la següent pregunta la formula la senyora Flora Sanabra. Té la paraula.

La Sra. SANABRA : Moltes gràcies, senyor President. Senyor Director General, en la memòria sobre el Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, de la qual ens

acabeu d'informar i heu posat al nostre abast, he notat que en el capítol segon, en el d'activitats, i concretament en les activitats de vacances, hi ha una referència en el sentit del servei català de turisme juvenil, i dieu que en el mes de desembre ens va arribar un principi d'acord amb les comissions de transferències, en el sentit de poder aconseguir ben aviat la competència definitiva.

Com sigui que és un tema important, interessant, i llargament esperat, a aquesta Diputada l'interessaria saber, a tres mesos passats d'aquest principi d'acord, quina és la situació actual de la possibilitat de transferència del servei català del turisme, i quan creieu que podrà començar a funcionar, sobretot tenint en compte les properes vacances estiuenques?

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Sanabra. El senyor Director General té la paraula.

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Li agraeixo la seva pregunta i, a més, jo lamento que sigui una de les realitats no aconseguides, aquesta del turisme juvenil. Quan l'any passat em vaig presentar davant d'aquesta Comissió, els vaig dir que confiava que abans d'acabar l'any 85 el turisme juvenil fos un traspàs ja assumit per la Generalitat. No ha estat així, les negociacions han estat llargues; s'han complicat una mica més, i jo penso que malgrat la bona voluntat que s'hi ha posat des de la part catalana que negociava, doncs, no hem reeixit del tot i ens ha costat una mica.

Certament, en aquest moment el que era l'Oficina de Turisme Juvenil de l'Estat ha estat traspasada a la Generalitat, almenys a nivell d'acord de Comissió Mixta, i també d'acord de Consell de Ministres. El que succeeix és que aquest traspàs no ha estat publicat en el butlletí oficial de l'Estat i, per tant, no és efectiu el traspàs, que ha motivat que això es retardi.

El retard en el traspàs del turisme juvenil ve motivat per la següent raó : paral·lelament al decret de traspàs, s'ha de signar un conveni que reguli la relació pel que fa a les repercussions de caire internacional que té la gestió d'aquest servei, i en aquest moment s'està pendent que el Ministre de Cultura i el Conseller de Cultura de la Generalitat signin el conveni pel qual es regulen les relacions a aquests nivells esmentats, i posteriorment hi ha el compromís que tan bon punt estigui signat aquest conveni —que per un altre cantó ja està també acordat—, doncs es publicaran simultàniament en el butlletí oficial de l'Estat i, per tant, entrarà en vigor i el traspàs serà efectiu.

El que jo també lamento, que vostè ja ho ha esmentat en la pregunta, és que, en retardar-se això, jo veig que farà difícil la possibilitat de variar l'orientació o incloure-ho en els programes per a aquest estiu, perquè això no ha sortit encara al butlletí oficial, doncs, suposo que, per més de pressa que vagi —i jo confio que dintre la primera quinzena d'abril, com a molt tard, això estigui enllestit i se signi per ambdues parts—, però això, abans no es publiqui, etcètera, farà molt difícil d'incidir en els programes específicament per a aquest any. Penso que la incidència real de la Generalitat en la programació de l'Oficina de Turisme Juvenil no es podrà començar a veure abans de les vacances, per exemple, de Nadal o aquestes activitats que són habituals en el temps de les vacances nadalenques.

Aquesta és, doncs, la situació, situació que jo penso, això no obstant, que, com que fins ara sempre parlàvem d'una possibilitat de traspàs, el traspàs és acordat i, per tant, és purament el

tràmit administratiu el que ara cal superar.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. La senyora Sanabra, vol repreguntar?

La Sra. SANABRA : Més que repreguntar, simplement constatar que lamento que gairebé les mateixes paraules d'avui siguin les de fa quinze mesos, en la compareixença del Director General en la Comissió de Política Cultural del 5 de desembre de 1984; que en quinze mesos només hi hagi hagut un petit avenç, i desitjo que quan torni en una propera compareixença, ens digui que ja és una realitat el Servei Català de Turisme Juvenil.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. El senyor Director General? *(Pausa.)* No sé si, quan ha dit «84», volia dir «85», no? 84? És que jo m'he equivocat abans, i quan he parlat del tràmit de la visita he dit que l'havia fet l'any 1955. Anem lents, però no tant, oi? És a dir que... *(Rialles.)* Gràcies.

Per formular la pregunta següent, el senyor Isidre Gavín.

El Sr. GAVÍN : Gràcies, senyor President. El Diputat que els parla entén que, entre els fruits d'aquest Any Internacional de la Joventut, hi ha hagut una activitat normativa important, d'on destaca, jo crec, l'aprovació de la Llei 14/1985, del 28 de juny, Reguladora del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. Estic segur que tota la Cambra ens varem felicitar per la seva aprovació, per l'alt grau de consens i d'acord aconseguit, tant dintre d'aquesta, com fora; de la mateixa manera estic convençut, també, que el Director General n'està satisfet pel mateix fet.

Aprofitant la presència del senyor Director General avui al Parlament, li preguntaria, en tot cas, quines conseqüències creu vostè que tindrà per al futur d'aquest i, en general, del moviment associatiu juvenil català, l'aprovació de l'esmentada Llei.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Gavín. El senyor Director General pot contestar, si vol. Gràcies.

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Gràcies, senyor President. Com vostès saben, pel que fa a la vertebració del moviment associatiu a Catalunya, hem estat capdavanters en la creació del Consell Nacional de la Joventut; va ser el primer que es va constituir en l'Estat i, certament, molt abans del Consell estatal.

Ara bé, precisament, la precarietat de recursos legals amb els quals es desenvolupava l'acció de la Generalitat provisional va fer que el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya no pogués ser creat per llei, en no existir Parlament, i fos creat per un decret. Aquesta situació, en tractar-se d'un organisme que tenia una vocació de constituir-se al marge de l'Administració, va comportar una situació anòmala que es va perllongar durant uns anys, però que hi havia la voluntat, tant de l'Administració com de les mateixes entitats que configuren el Consell Nacional de la Joventut per acabar al més aviat possible, i comparteixo l'opinió del senyor Diputat, que l'aprovació pel Parlament de la Llei de regularització de la situació del Consell Nacional de la Joventut és una de les fites més importants aconseguides en aquest Any Internacional.

Penso que tindrà repercussió en la joventut i en el moviment associatiu de Catalunya pel que comporta d'independència del Consell davant de l'Administració; el Consell té una autonomia total, rep només un suport econòmic que s'aprova en el Parlament quan s'aprova la Llei de Pressupost i en la seva acció té una total independència. Penso, doncs, que amb això s'a-

consegueix que les Administracions tinguin un interlocutor molt vàlid i que, a més, s'augmenta la possibilitat de fer present la joventut associada i la joventut en general en els mitjans de comunicació i en l'opinió pública de Catalunya. Ens queda, no obstant això —i em penso que això també es farà aviat— l'aprovació dels estatuts del Consell i del reglament de funcionament; en aquests moments, el Consell ha aprovat ja un avantprojecte d'estatuts que en aquest moment està en tràmit administratiu i que ben aviat em penso que s'aprovarà. I també està en fase d'elaboració el reglament. Això és el que li puc afegir a la informació, senyor Diputat.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Director General. Senyor Gavín, vol repreguntar? *(Pausa.)*

El Sr. GAVÍN : Gràcies, senyor President, no és necessari; només agrair la informació donada.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. La següent pregunta la formula el Diputat senyor Jaume Jané, de Convergència i Unió. Té la paraula, senyor Jané.

El Sr. JANÉ : Gràcies, senyor President. Senyor Director General, en el vostre informe heu citat que l'Any Internacional de la Joventut té un passat i un futur. En el seu futur emmarquem un dels grans objectius que també ens heu indicat. Aquest objectiu és ajudar a millorar la qualitat de vida dels joves. A tots, absolutament a tots els estaments i a totes les persones preocupades per l'esdevenidor del nostre país, ens preocupa molt el grau —dins de la qualitat de vida dels joves— que té el fet de poder treballar, el jove, el nivell d'ocupació juvenil que podem anar assolint entre tots dins de la nostra societat. En la memòria hi ha dues activitats, la de treballar aprenent, en la qual se'ns indica que s'han atorgat subvencions a 10.008 contractes d'aprenents i titulats en pràctiques. I també una altra activitat, la del pla d'ocupació juvenil, que va arribar a 122 ajuntaments i a 1.654 joves.

Sé, sóc conscient, que la problemàtica de l'atur juvenil —a mi m'agrada més dir l'ocupació juvenil— no passa només per aquesta Direcció General de la Joventut, ni de bon tros, sinó que hi entren altres estaments de la nostra societat i altres Departaments de la nostra Administració pública, però jo vull preguntar a la vostra Direcció General quin és el capteniment que teniu i quins són els projectes que permetin continuar en la línia d'anar impulsant, d'anar ajudant a combatre l'atur juvenil.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Jané. El senyor Director General pot contestar.

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Com molt bé vostè ha assenyalat, senyor Diputat, no és una tasca específicament gestionada per la Direcció General de la Joventut la que fa referència a l'ocupació juvenil; ara bé, si que hi ha una col·laboració amb la Direcció General d'Ocupació, que és qui té cura específicament d'aquest tema.

Precisament en aquesta línia de continuïtat amb el que s'ha anat fent, i de continuar realitzant aquelles iniciatives —iniciades a l'Any Internacional de la Joventut o no— que han tingut una valoració positiva, a la Llei d'Habilitació de Crèdit del 5 març es preveu una partida, si ho recordo bé, de 1.392 milions, precisament dedicada a empreses i programes que fomentin l'aprenentatge i el treball en pràctiques. Llavors, per tant, hi ha aquesta voluntat de continuar treballant en la mateixa línia, amb totes les limitacions que comporta el fet de

no tenir moltes de les competències que fan referència al món del treball, que són competències encara portades per l'Administració de l'Estat, però, en aquest sentit, aquests 1.392 milions donaran la possibilitat de continuar aquests programes del foment de l'aprenentatge i el treball en pràctiques, en el qual, com ja ha estat un tret significatiu, s'intenta combinar el treball amb la possibilitat de formació, de completar i de millorar la formació que té el jove que s'hi acull. Això és el que li puc dir.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Vol repreguntar, el senyor Jané? *(Pausa.)*

El Sr. JANÉ : No, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. La darrera pregunta, en nom de Convergència i Unió, la formularà el senyor Enric Ticó. Té la paraula el senyor Enric Ticó.

El Sr. TICÓ : Gràcies, senyor President. Senyor Director General, un aspecte més de la política interdepartamental que practica el Consell Executiu i que practica la Direcció General de la Joventut, en aquest cas en matèria juvenil, ha estat la iniciativa recollida, veig, en l'apartat 2.1.25 de la memòria, quan parla d'activitats culturals a les presons juvenils, on s'han realitzat, en aquestes presons, en col·laboració amb la Direcció General de Serveis Penitenciaris i de Rehabilitació, unes actuacions artístiques de diferents estils —veig que aquí ho feu constar—, en la línia, crec, d'entendre aquest món com una tasca de rehabilitació dels interns, no com de privació de llibertat, etcètera. Es pensa continuar —jo ho voldria saber— amb aquestes actuacions i si s'ha pensat en la possibilitat d'ampliar-ho a altres camps?

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Ticó. El senyor Director General té la paraula.

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Evidentment, el programa de dinamització que es va iniciar amb l'Any Internacional de la Joventut pel que fa referència als centres dependents de la Direcció General de Serveis Penitenciaris i de Rehabilitació, en què els interns són joves o majoritàriament joves, és una de les iniciatives que el Comitè va valorar més positivament, i és per això que volem, que hi ha la voluntat de continuar aquesta acció, però no només de continuar-la en el mateix sentit que l'any passat va polaritzar l'actuació, que va ser el dels espectacles recreatius estrictament, sinó que aquest any és en vies de negociació, pràcticament acordada, una col·laboració mitjançant un conveni amb la Direcció General de Serveis Penitenciaris i de Rehabilitació. En aquest conveni es preveuen les següents accions a les presons on hi ha interns joves o, en el cas de la de Wad-Ras, fills d'internes.

En primer lloc, continuar amb les activitats de tipus recreatiu, bàsicament amb aquests espectacles que es porten periòdicament, a la qual cosa es destinaria una quantitat; en segon lloc, contractar per part de l'Institut Català de Serveis a la Joventut i per un període no superior a sis mesos, interns que gaudeixin del règim obert per fer treballs de jardineria, de condicionament d'exterior en alguns dels albergs de l'Institut Català.

També es preveu que en les activitats de participació oberta —les mostres d'arts plàstiques, música, historieta gràfica, etcètera, tot aquest seguit de mostres, concursos i certàmens que s'organitzen— hi participin joves interns, tenint present també, és clar, els interessos d'aquests joves i amb la pretensió,

fins i tot, de fer-ne una fase, de la mateixa manera que es fan fases territorials; per potenciar la participació, fer-ne una fase ja primera entre els mateixos interns. Per tant, tindrien una fase especial en el programa. I, després, també és previst en aquest conveni que els interns de diferents presons i menors de vint-i-cinc anys puguin gaudir d'estades a les instal·lacions que integren la xarxa d'albergs de la Generalitat.

Ja veu, doncs, senyor Diputat, que aquesta activitat en concret, de dinamització cultural a les presons, és una de les que ben segur que tindrà continuïtat acabat l'Any Internacional de la Joventut.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Puig. El senyor Ticó, vol repreguntar? *(Pausa.)*

El Sr. TICÓ : Sí, gràcies, senyor President. Bé, jo celebrot que aquesta iniciativa tingui un camí de continuïtat. Com que crec, també, que aquesta és la darrera pregunta, la darrera intervenció del nostre Grup, vull acabar agraint als membres de la Direcció General de la Joventut que han estat avui aquí, entre nosaltres, la seva presència, i la informació que ens han donat, i també voldria manifestar, en nom del nostre Grup parlamentari, que, per descomptat, nosaltres creiem que hem de col·laborar també tots junts en aquests temes de joventut, sense oblidar, per això, dues qüestions que considerem fonamentals: la primera és que el Govern té l'obligació de complir el programa electoral que els dona suport, amb què van guanyar les eleccions i, per tant, si això no fos així, nosaltres seríem els primers a denunciar-ho i, una segona qüestió que no cal oblidar, és que la Generalitat de Catalunya té unes competències i aquestes competències han de ser respectades i han de ser reforçades i que hem d'avançar en aquesta línia, precisament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Senyor Director General?

El Sr. DIRECTOR GENERAL : Sí, jo voldria agrair que se m'hagi donat avui l'oportunitat de fer present el treball desenvolupat en aquest Any Internacional de la Joventut, des del Comitè Català de l'Any Internacional, i els voldria, alhora —per acabar la meua intervenció—, lliurar la memòria d'activitats de l'any 1985 pel que fa a la Direcció General de Joventut i l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

Res més, senyor President. Senyores i senyors Diputats, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. En nom de la Comissió —s'ha fet en nom dels Grups parlamentaris—, ara en nom de la Comissió, que és un tot, en nom de la Mesa, en nom meu, dono les gràcies al senyor Director General de la Joventut, senyor Puig, i a la gent que l'acompanya, per aquesta sessió, que em penso que en dues hores i mitja s'ha dit el que s'havia de dir, ha estat molt viva, ha estat interessant i jo crec que haig de felicitar a tots els qui hi han participat per la bona gestió d'aquesta sessió informativa.

Nosaltres continuarem el debat. *(Adreçant-se al Sr. Director General de la Joventut)* L'acompanyarà el senyor Vicepresident, i ens permetrà que... *(Pausa.)*

Permetin-me, senyores i senyors Diputats, abans de reprendre la sessió, que doni la benvinguda a la senyora Esther Andreu i Fornós, la nova lletrada que ens correspon al Grup; li donem la benvinguda. Ha vingut en un dia molt ple de feina... He dit Grup? Bé, per a mi la Comissió és un grup *(rialles)*; bé,

de tota manera... Això, a més a més, vostès ja ho saben que és així, vull dir que això és claríssim.

Ja que estem en aquest pla, doncs, deixin-me dir que, insistentment se m'està dient aquí «no t'hi fiquis, que aquesta llet-rada és de Sant Cugat, com ho és el senyor Secretari». (Rialles.)

Molt bé, però al mateix temps que donem la benvinguda a la senyora Andreu, hem d'acomiar el senyor Vintró. El senyor Vintró ha demanat una excedència. Jo he de dir, personalment, que la seva gestió, en tant que persona que, sempre que he tingut alguna necessitat, doncs, de consell, ell me l'ha donat, i me l'ha donat encertadament, li dono les gràcies per la seva gestió i m'agradaria que això que jo he acabat de dir —si és amb l'assentiment de vostès— constés en acta.

Moltes gràcies.

Proposició no de Llei sobre els Lectorats de Català a la República Federal d'Alemanya

Bé, continuem doncs. El segon punt és : debat i votació de la Proposició no de Llei sobre els Lectorats de Català a la República Federal Alemanya, presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula, per defensar-la, el senyor Marçal Casanovas, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President. Procuraré ser breu, també, com fins ara ha arribat la cosa.

Suposo que a tots vostès els deu haver arribat a mans —si més no, ho van distribuir a tots els Grups parlamentaris— una carta que va rebre l'Honorable President del Parlament, en la qual el Doctor Tilbert Stegmann, de la Universitat Goethe de Frankfurt, demanava a veure què es podia fer en el Parlament per recolzar una demanda que ells havien fet al Ministeri d'Assumptes Exteriors, perquè es cobrissin sis lectorats més de català a la República Federal Alemanya. Dic ells, perquè em refereixo a vint professors de llengües romàniques de les universitats alemanyes, que troben a faltar que, malgrat haver-hi tres lectorats actualment de català en la República Federal, —que són a Bonn, a Münster i a Berlín— troben que és molt minsa, que n'existeix, però és molt minso i que voldrien que n'existissin unes altres. Aquí se'ns citen, per exemple, sis universitats més : Ausburg, Tübingen, Frankfurt, Colònia, Röttingen i Hamburg.

És clar, aquests senyors van adreçar aquesta carta al Ministeri d'Assumptes Exteriors, que és allà on han de resoldre aquest cas. Davant d'aquest fet, nosaltres hem cregut que l'única manera que el Parlament de Catalunya pot recolzar la petició d'aquests lectors de català a la República Federal Alemanya, és fent una Proposició no de Llei —la Proposició no de Llei que nosaltres vam presentar— en la qual dèiem que el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat que recomani el Govern de l'Estat que la sollicitud dels nous lectorats de català a la República Federal Alemanya sigui degudament atesa. És això el que posem a la consideració d'aquesta Comissió.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Marçal Casanovas. Ha presentat esmenes a aquesta Proposició no de Llei, el Grup Socialista. Per defensar l'esmena, el senyor Lorda.

El Sr. LORDA : Gràcies. Gràcies, senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats. Nosaltres estem totalment d'acord amb l'esperit de la Proposició no de Llei d'Esquerra Republicana i hem presentat una esmena que consisteix simplement a substituir el verb «recomanar» pel verb «collaborar».

És una substitució mínima, però que nosaltres considerem molt significativa. Jo he dit «recomanar» i «collaborar» en comptes de «recomani» i «col·labori» perquè acceptem l'esmena tècnica de caràcter lingüístic o estilístic que figura a la columna de la dreta del paper que estem considerant.

«Recomanar» no és vinculant. Eludeix tota mena de compromisos. Això —creiem nosaltres— no és propi de qui —com nosaltres— som els més directament interessats a promoure la difusió de la nostra llengua i cultura a l'estranger, en aquest cas concret, a la República Federal Alemanya.

És nostre l'interès, doncs, i és nostra també la sensibilitat. No ens podem desentendre, doncs, d'aquesta qüestió de tanta importància per a l'afirmació internacional de la nostra cultura específica, amb una simple recomanació al Govern de l'Estat. És molt més adequat, molt més estimulant —goso dir— i, fins i tot, probablement més eficaç, oferir al Govern de l'Estat, en aquest afer tant de la nostra incumbència, la col·laboració també del nostre Govern. No només això, més lògic i adient seria, encara, recaptar la col·laboració dels altres Governos autònoms dels països catalans, en virtut de la unitat, com a mínim, lingüística, que els aglutina.

La nostra esmena ho fa possible. No creiem que pugui ser objecció a la nostra proposició d'esmena adduir que la instauració de nous lectorats de català és competència exclusiva de l'Estat —Afers Exteriors—, perquè imaginem que hi ha força possibilitats de col·laboració i de coordinació prèvies a l'exercici de l'esmentada competència; cal només la voluntat de fer-ho. Penso, fins i tot, que es podria recórrer als bons oficis d'una entitat eminentment indicada per a la qüestió que ens ocupa. Em refereixo a l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, a la qual pertanyen tots els catalanòfils estrangers, entre ells, naturalment, el que ha esmentat l'Illustre Diputat senyor Casanovas, el Doctor Stegmann, de Frankfurt.

La nostra esmena de modificació és, doncs, mínima, però com es veu, important, puix que deixa la porta oberta a les possibilitats que hem apuntat, perfectament raonables i, als nostres ulls, més fecundes, atès l'objectiu que es persegueix, que la simple recomanació que figura a la Proposició de Llei d'Esquerra Republicana.

Demanam, doncs, a l'Illustre Diputat representant d'Esquerra Republicana, que vulgui acceptar la nostra esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Ara els Grups que no han presentat esmenes, si volen prendre la seva posició. Pel Grup del PSUC, la senyora Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. Jo penso que la iniciativa d'Esquerra Republicana fent-se ressò de la petició del professor Stegmann és lloable i nosaltres anunciem, d'entrada, el nostre suport a aquesta iniciativa perquè entenem que, efectivament, tot el que permeti incorporar a universitats estrangeres —en aquest cas alemanyes— lectors de català, és una via útil per incrementar el coneixement i el conreu de la nostra llengua i de la nostra

cultura en un país que, d'altra banda, des de fa molts anys, ha demostrat el seu interès pel coneixement i l'aprofundiment en la nostra llengua i en la nostra cultura.

Pel que fa a l'esmena que ha presentat el Diputat del Grup Socialista, nosaltres hi estariem també a favor perquè, tot i entenent que, efectivament, la competència és del Ministeri d'Afers Exteriors i, per tant, que l'atorgament o no d'aquests lectorats forma part de les relacions internacionals, que per Constitució pertany al Govern de l'Estat, creiem que la col·laboració no implica, en aquest cas, una limitació de les competències i que pot ser —en la línia que apuntava el Diputat socialista— una millor manera d'obtenir els objectius que joestic segura que tota aquesta Comissió comparteix.

Per tant, nosaltres anunciem el nostre vot favorable a la Proposició no de Llei, i també el vot favorable a l'esmena, en cas que sigui incorporada.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyora Vintró. Ara té dret a parlar el representant de la Coalició Popular per dir la seva posició, en relació amb els lectorats de català a la República Federal Alemanya. El senyor Garriga.

El Sr. GARRIGA : Gràcies, senyor President. La nostra posició com a Grup és favorable a la Proposició no de Llei presentada pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana; creiem que és una proposta encertada en aquest moment; creiem que és una proposta que el Govern de la Generalitat ha d'impulsar i, per tant, la votarem afirmativament.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Garriga. Ara el representant de Convergència i Unió, el senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats. El Grup de Convergència i Unió veu amb bons ulls aquesta iniciativa d'Esquerra Republicana de Catalunya, i perquè connecta directament amb les seves inquietuds, avança la seva decisió de votar afirmativament la Proposició no de Llei.

I, dit això, voldríem recordar també, i afegir, que el Departament d'Ensenyament ja va comunicar al Parlament —amb la Resolució 542, aprovada per la Comissió del dia 31 d'octubre del 85, que si no m'equivoco també va ser presentada per Esquerra Republicana— que dins de les seves competències ja ha endegat unes converses i unes reunions, a través de la Direcció General de Política Lingüística i de diversos serveis, com el de Relacions Exteriors del Departament de Cultura, el Servei d'Afers Exteriors de la Direcció General d'Afers Interdepartamentals i el Servei d'Afers Institucionals del Departament de Presidència.

I s'ha fet palesa la gran diversitat de formes i nivells d'estudis del català a l'estranger, pel que fa a plans i durada, i també a la formació i a la intitolació del professorat i l'àmbit geogràfic.

De tot això se n'estan fent uns estudis. A més, aquest any, l'any del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, disposarà d'unes conclusions que podran ser de gran utilitat per impulsar, justament, la llengua catalana.

L'acció a emprendre a més d'ajudar i cobrir la demanda actual, ens permetrà un estudi arreu i promoure-la arreu, creant-ne, si cal, la necessitat i el coneixement, doncs, per a la seva bondat.

Per tant, quan tindrem aquestes conclusions, i quan tindrem aquests estudis acabats podrem —es podrà— des de l'Executiu,

fer un pla d'orientació i unes prioritats. És per tot això, doncs, que nosaltres creiem que el Govern de la Generalitat, no només es preocuparà ara —si és que s'aprova la Proposició— del fet concret de la República Federal Alemanya, seguint les indicacions d'Esquerra Republicana de Catalunya, expressades pel senyor Casanovas, sinó que un cop coneguts els resultats de tot allò que abans hem esmentat, farà una petició d'àmbit molt més ampli i amb més profunditat, al Govern de l'Estat, recordant-li —com ja s'ha dit molt bé— l'obligació que té de desplegar fons i de complir allò que diu la Constitució en el seu article 3.3 i també l'Estatut, i recordant-li que, per ara, malauradament, no tenim cap competència en matèria d'afers estrangers.

Repeteix, doncs, votarem afirmativament la Proposició no de Llei, si es manté tal com està ara.

Moltes gràcies, senyor President. Gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Descals. Ara el senyor Marçal Casanovas dirà el que creu en relació amb l'esmena del Grup Socialista.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President. Lamentablement, jo no puc ser tan optimista com és el senyor Lorda, sobre la possibilitat que la Generalitat, en aquest moment, pugui col·laborar amb aquest afer. Jo ho desitjaria, ho desitjaria enormement, però segons l'article 149 de la Constitució, en el seu punt 1.3. "diu que les relacions internacionals són competència exclusiva de l'Estat i potser el fet de dir que actualment vol col·laborar amb això, podria ser interpretat pel mateix Ministeri com un intent d'immiscir-se en les seves competències exclusives, i ja sabem el zel que gasta l'Administració de l'Estat en defensar les seves competències exclusives. És per això, solament, únicament per això, que nosaltres no podem acceptar, malgrat tot, malgrat que ens agradaria poder-ho fer, aquesta esmena del Grup Socialista, i mantenim la nostra Proposició tal com l'havíem formulada. Evidentment, acceptem, en aquest cas, les esmenes d'estil proposades pels serveis del Parlament.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Casanovas. Podem passar ara, doncs, a la votació. El que votarem serà el text proposat per la comissió lingüística del Parlament i que tots vostès tenen.

Vots a favor de la Proposició no de Llei, amb el text que ha estat proposat per la comissió lingüística?

En contra?

Abstencions?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Proposició no de Llei de Suport al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana

Passem ara al segon punt : debat i votació de la Proposició no de Llei de Suport al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana. El senyor Vice-president agafa la Presidència. *(Pausa.)*

(Ll. Sr. President cedeix la direcció del debat a l'l. Sr. Vice-president.)

El Sr. VICE-PRESIDENT : Sí, com ha indicat ja el senyor

President, el tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la Proposició no de Llei de Suport al Congrés Internacional de la Llengua Catalana que, com tots vostès saben és d'iniciativa de tots els Grups parlamentaris. Això suposarà que donaríem la paraula a cadascun dels Grups —que és tal com ho tenim acostumat—, començant per Esquerra Republicana de Catalunya. El senyor... ha marxat el senyor Casanovas?... *(Pausa.)*... En tot cas el que podríem fer, si després tornés el senyor Casanovas i si volgués intervenir en el tema, li donaríem la paraula quan tornés. La senyora Vintó, per part del PSUC.

La Sra. VINTÓ : Bé, senyor President, en la mesura que aquesta és una Proposició no de Llei presentada conjuntament per tots els Grups parlamentaris i en l'economia de temps que la Presidència d'aquesta Comissió ha encomanat avui, a mi em sembla que el que correspon no és fer una llarga intervenció, justificant que la Comissió de Cultura i que els diversos Grups parlamentaris del Parlament de Catalunya s'hagin posat d'acord per manifestar el seu suport a la convocatòria d'aquest Congrés, sinó que el mateix fet de la presentació d'aquesta Proposició no de Llei conjunta demostra fins a quin punt aquesta Comissió, aquest Parlament, es fa ressò d'una iniciativa que està adquirint, en aquests moments, el volum, la força i la importància que el II Congrés aspira a tenir i, per tant, manifestar només, en aquesta brevíssima intervenció, que la presentació, per part del PSUC, d'aquesta Proposició conjunta és ja la demostració de quina és la voluntat de col·laboració, d'estímul i d'ajut que penso que, des de la Comissió de Cultura, el Parlament de Catalunya ha de donar a una empresa que està cridada a tenir una importància cabdal per al futur de la nostra llengua.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT : Gràcies, senyora Vintó. Per part del Grup Popular, el senyor Garriga?

El Sr. GARRIGA : Gràcies, senyor President. El nostre Grup, signant de la Proposició no de Llei de Suport del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, pensa votar afirmativament, com és obvi, aquesta Proposició, constatant la seva deguda importància. Ara, el que jo sí que voldria posar de manifest és que el meu Grup no està precisament d'acord amb la correcció, podríem dir-ne, lingüística a la darrera part, perquè pensem que en certa mesura altera el text inicial; és a dir, quan es diu que es manifesta, el Parlament manifesta, el suport a aquesta iniciativa, no és a la iniciativa de convocar aquest Congrés, sinó a la iniciativa genèrica. Penso que aquesta correcció potser ha estat un excés de zel per part dels serveis tècnics d'assessorament, i això voldríem sotmetre-ho a la consideració de la Mesa.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT : Gràcies, senyor Garriga. La Mesa ha parlat d'aquest tema abans de començar aquest punt de l'ordre del dia i, en el seu moment, posarem a votació la versió original, no la corregida, perquè també consideràvem que es modificava el significat amb la correcció.

Per part del Grup Socialista, senyora Marta Mata?

La Sra. MATA : El nostre Grup ha d'afegir molt poca cosa al que s'acaba de dir. Nosaltres hem signat la proposta i, per tant, estem totalment d'acord amb el suport, donada la iniciativa de celebrar el Congrés. Creiem que com a Parlament, ens pertoca fins i tot alguna cosa més que donar aquest suport i com a parlamentaris també d'aquesta Comissió, que és aportar

a aquest Congrés, és a dir, col·laborar-hi, intervenir-hi i aportar vies d'actuació encara no implementades. Per exemple, aquesta mateixa que ara mateix el senyor Lorda ens acabava de recordar com a possible : la proposta d'una recerca d'acords entre les diverses comunitats que tenen el català com a llengua pròpia, tant pel que fa el tractament de la llengua catalana dins com fora dels respectius països, i la recerca de col·laboració amb el Govern de l'Estat, que encara que tingui competències exclusives, això no vol dir que siguin excloents —excloents de col·laboració, ens sembla. De fet, qui té sensibilitat pel tractament de la llengua catalana és qui la parla, com és molt natural, i per tant ens pertoca exercir-la, aquesta sensibilitat.

Bé, i penso també que, com a parlamentaris i com a Comissió de Cultura, ens pertoca —ens pertocarà— traduir tots els suggeriments que surtin d'aquest Congrés en acció reguladora i en impuls polític en favor de la llengua catalana.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT : Gràcies, senyora Marta Mata. I, per part del Grup de Convergència i Unió, senyor Colomines?

El Sr. COLOMINES : Sí, moltes gràcies, senyor President. El dia 26 de novembre, tots els Grups van demanar la compareixença en aquesta Cambra del President o el Secretari del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana. El dia 3 de desembre va tenir lloc el debat i la presentació d'aquest II Congrés i, en l'acta que consta escrita del senyor lletrat, hi ha les següents paraules : «L'adhesió de la Comissió a la iniciativa al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, i manifesta la Comissió la conveniència que tota la Cambra, d'acord amb els mecanismes reglamentaris, expressi també la seva adhesió a l'esmentat Congrés.» La proposta aquesta va ser aprovada per assentiment. Elevada aquesta proposta al President del Parlament i a la Mesa, i d'acord amb els Grups parlamentaris, ha sorgit aquesta Proposició no de Llei conjunta, en la qual nosaltres ens vam mantenir ja des d'un primer moment, i pensem que aquesta Proposició no de Llei és important perquè ve a constatar la importància —tal com diu l'adhesió que va fer la Comissió— de la celebració d'aquest II Congrés i el suport a aquesta iniciativa.

La importància —a nosaltres, a parer nostre— és perquè després dels anys de lluita durant la dictadura per al recobriment de la nostra llengua, s'entronca amb aquests sis anys que hi ha hagut de lluita de normalització lingüística, que la Generalitat ha dut a terme i que aquest Parlament hi ha contribuït a través de la promulgació de la Llei de Normalització Lingüística, del seguiment de la Llei de Normalització que aquesta mateixa Comissió ha fet —això em sembla que és important— i, a més a més, també ho és perquè, en aquest moment, les tres comunitats que tenen una llengua comuna, tenen ja feta la seva Llei de Normalització, la catalana, doncs, és obvi —ho sabem tots—, la de les Illes, en aquest moment, està en forma de Proposició de Llei i està en tràmit de ser aprovada, i la de la Comunitat Valenciana ja està aprovada.

Penso que aquest Congrés servirà per constatar que la unitat lingüística és un fet real, deixant-nos a part de noms i d'altres qüestions anecdòtiques, però la realitat d'aquesta unitat lingüística quedarà clara en aquest II Congrés, i aquest, per a nosaltres és un fet importantíssim.

Finalment, pensem que el suport s'ha de donar, i l'ha de donar aquesta institució com a representants que nosaltres

som del poble i, a més a més, donant-la —i de la mateixa manera que nosaltres la donem— conjuntament i per unanimitat, també donem aquesta impressió que hem anat donant fins ara, i que és real, que, en aquesta funció, tots anem junts.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT : Gràcies, senyor Colomines. Tenint en compte que el senyor Casanovas no ha arribat, podríem posar a votació la Proposició no de Llei proposada i seria en la versió original, no en la corregida pels serveis de la Cambra.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de la Proposició no de Llei?

Els qui hi estiguin en contra?

Abstencions?

S'aprova la Proposició no de Llei per unanimitat dels presents. *(Pausa.)*

(Ll. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

Proposició no de Llei sobre la Política d'Instal·lacions Juvenils i Infantils en el Temps Lliure

El Sr. PRESIDENT : Continuem amb el quart punt : debat i votació de la Proposició no de Llei sobre la Política d'Instal·lacions Juvenils i Infantils de Temps Lliure. El text d'aquesta Proposició no de Llei és del Grup Socialista. Per defensar el text, el senyor Soto.

El Sr. SOTO : Moltes gràcies, senyor President. Començarem dient que acceptem, per descomptat, les correccions lingüístiques que s'han fet —malgrat que, com observava el lletrat, seria convenient que les sigles que es col·loquen en el primer punt es desenvolupin completament i que després ja es podran fer les sigles, diguem-ne.

Dit això, entraria de ple en l'entrada de la defensa de la nostra Proposició no de Llei. I ho faria reconeixent que la política d'instal·lacions al servei de la joventut ha estat uns dels eixos cabdals de la política juvenil del Consell Executiu de la Generalitat, i que, des del nostre punt de vista, aquesta política ha estat una política positiva.

Al llarg dels primers quatre anys de Govern de la Generalitat s'ha fet una política molt important que ha donat fruits nombrosos i que nosaltres som els primers de reconèixer; però també és cert, des del nostre punt de vista, que en els darrers anys s'ha produït una certa paralització d'aquesta política —paralització que es pot observar senzillament amb una lectura atenta dels pressupostos dels darrers anys de la Cambra.

Nosaltres hem volgut fugir, en el text de l'Exposició de motius, de cap to crític; hem volgut, ben al contrari, adoptar un to positiu, un to de reconeixement de la tasca que, en aquest sentit, ha fet el Govern de la Generalitat, que han fet la resta de les administracions públiques a Catalunya i, per descomptat també, la contribució molt important que ha fet el mateix moviment juvenil de Catalunya.

La nostra Proposició de Llei el que demana en primer lloc és que es procedeixi a l'elaboració d'un mapa de les instal·lacions juvenils a Catalunya, i que aquest mapa es desenvolupi en col·laboració amb la resta de les administracions públiques i amb les organitzacions juvenils de Catalunya, mitjançant el Consell Nacional de la Joventut.

He de recordar que el Director General de Joventut, en la

seua compareixença el desembre del 84, ja anunciava que realitzaria aquest mapa d'instal·lacions que igualment, dintre del programa d'activitats previstes per a l'Any Internacional de la Joventut, hi havia la realització d'aquest mapa d'instal·lacions que encara no s'ha portat a terme, i que nosaltres creiem que els treballs que està desenvolupant la Direcció General de Joventut, és el treball per elaborar un mapa ben diferent del que nosaltres proposem a la nostra Proposició de Llei, que vol adoptar globalment i vol comptar globalment amb totes les instal·lacions i també les instal·lacions tant de la Generalitat com de la resta de les administracions públiques, com de les organitzacions juvenils, incloses també les instal·lacions que són propietat de la iniciativa privada amb ànim de lucre.

En segon lloc el que demanem és que el Consell Executiu presenti al Parlament, abans del 1987, un pla d'instal·lacions que contingui la relació de les noves instal·lacions a construir o a crear, la relació de les obres d'ampliació i millorament de les instal·lacions ja existents, la previsió temporal per a les obres d'ampliació i millorament de les obres i la quantificació econòmica de les formes de finançament d'aquest pla. Pla que nosaltres estimem necessari, perquè fins ara creiem que la iniciativa en aquest terreny ha estat una iniciativa molt supeditada a les ofertes que ha rebut la Direcció General de Joventut, i que nosaltres tenim, en aquest moment, un coneixement aïllat de quines són les instal·lacions que ha pogut construir, o que vol construir. Així hem pogut saber, per diversos mitjans, que està previst construir un alberg a la ciutat de Girona, que s'estudia l'emplaçament d'un futur alberg a les terres de l'Ebre, que es té prevista la construcció d'una ludoteca a Lleida, i que està en estudi la construcció de ludoteques a Balaguer, a Solsona i que, fins i tot, s'han esmentat llocs probables per ubicar diferents camps de treball.

Des del nostre punt de vista, creiem que aquestes construccions, que estan previstes realitzar, no es fan en funció de les demandes i de les necessitats reals, sinó que es fan bàsicament en funció de les ofertes de llocs adequats per fer-les que rep la Direcció General de Joventut.

Per això creiem que el mapa seria d'una gran utilitat, que serviria per detectar els buits, les necessitats i les mancances i que, en funció d'aquest mapa, hauríem de fer la previsió de les instal·lacions que s'han de crear o que s'han de construir i d'aquelles que s'han de millorar.

Igualment sol·licitem que el Consell Executiu desenvolupi mitjançant un decret específic el Registre d'Instal·lacions Juvenils i Infantils per al Temps Lliure. Actualment existeix un decret, pel qual es regulen els requisits d'obertura i d'homologació d'algunes instal·lacions i, en canvi, queden altres instal·lacions juvenils que encara no han estat regulades reglamentàriament. I així, per tant, instaríem el Consell Executiu a desenvolupar la normativa que l'ha de regular.

He de dir que la normativa que actualment existeix abraça únicament els serveis de joventut i les cases de colònies, que és una normativa que desgraciadament ha arribat amb retard, que s'ha publicat el mes de setembre d'aquest any després d'una pregunta per escrit del Grup Socialista quan aquest tema ja venia de molt lluny. Jo, per exemple, tinc en aquests moments a les meves mans un avantprojecte d'aquesta normativa que s'ha publicat, que era el tercer document d'estudi i que estava datat el 27 de gener de 1984; és a dir, hem perdut un temps

considerable.

I, finalment, el que demanem és que el Consell Executiu estudiï, en col·laboració amb l'Administració local i el Consell Nacional de la Joventut, fórmules de finançament de les despeses que originarà el desenvolupament de la normativa que ha de regular l'obertura i el funcionament de les diferents classes d'instal·lacions juvenils i infantils per al temps lliure i, especialment, d'aquelles que ja estan regulades, és a dir, dels albergs i de les cases de colònies que estan regulades per l'Ordre del 25 de setembre de 1985.

Nosaltres creiem que les ajudes que s'han establert són ajudes clarament insuficients; a més a més, jo vull expressar aquí la meua preocupació perquè aquestes ajudes es van concedir abans que l'Ordre fos publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat*, fet gairebé insòlit en el funcionament d'un govern democràtic.

Per això, nosaltres demanàrem al Grup parlamentari de la majoria i als altres Grups parlamentaris que acceptin la nostra Proposició no de Llei.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Soto. S'ha presentat una esmena del Grup de Convergència i Unió. Per defensar-la, el senyor Gavín té la paraula.

El Sr. GAVÍN : Gràcies, senyor President. Per substanciar el meu torn a favor de l'esmena presentada pel meu Grup em referiré, en primer lloc, als punts esmentats pel senyor Diputat proponent, que componen la Proposició no de Llei.

Sobre la base del primer punt, el mapa d'instal·lacions juvenils, cal dir, en primer lloc, que aquesta petició —com ell molt bé ha dit— prové de les actuacions previstes del Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut, i que, com molts dels seus objectius, segueix el seu curs de realització adient. Així crec que ho hem pogut palesar en aquesta Comissió en la sessió informativa oferta pel Director General, senyor Enric Puig, aquest mateix matí.

Aquest mapa es va començar a elaborar el febrer del 1985 extraient les dades de la documentació existent en la Direcció General de la Joventut provinent de les notificacions d'activitats de vacances, de les sol·licituds de subvenció i de diferents publicacions, com guies de cases de colònies, memòries, etcètera.

Aquesta informació s'ha tramès als ajuntaments corresponents per tal que la verifiquessin i, si era el cas, l'esmenessin o l'ampliessin. Així mateix, s'ha demanat als ajuntaments dels quals no es té notícia de cap instal·lació en el seu terme municipal que indiquessin si hi havia instal·lacions juvenils, quantes i de quin tipus.

La recollida de dades per part de la Direcció General de la Joventut, evidentment en col·laboració amb els ajuntaments catalans, es preveu que estigui acabada a mitjans d'any i l'elaboració definitiva del mapa a finals d'any, data molt propera a la que reclama el Partit Socialista en aquest primer punt.

En el segon punt, sobre el pla, hi ha dos tipus de justificacions que ens mouen a rebutjar la confecció d'aquest : unes, de tipus polític i, d'altres, de tipus tècnic. Les instal·lacions per a activitats infantils i juvenils en el lleure són un mitjà que tenen les entitats, els grups i els individus per realitzar les seves actuacions; perquè les instal·lacions són un mitjà i no un fi, la seva promoció ha d'ésser un objectiu polític subordinat a un

altre, segons el nostre punt de vista més important, que és la promoció i la potenciació de l'associacionisme juvenil existent i ajudar al seu creixement entre els joves no associats.

Entenem que un pla d'aquest tipus representaria una autèntica intrusió dirigista de l'actuació juvenil, però el que cal fer és una actuació supletòria i de suport, perquè realment respongui a les demandes de les entitats i que no respongui a criteris de l'Administració.

Per aquest mateix motiu, la distribució geogràfica de les instal·lacions existents no és exactament uniforme : hi ha comarques sense alguns equipaments específics, i això és així, de la mateixa manera que hi ha comarques que no produeixen activitats juvenils específiques; en tenim molts exemples com la Terra Alta, les Garrigues, Ribera d'Ebre, Priorat, etcètera.

D'altra banda, realitzar un pla d'instal·lacions juvenils, per part de l'Administració, que inclogui instal·lacions públiques i privades, com sembla deduir-se del text de la Proposició, li asseguro que seria francament difícil i, en tot cas, si es tractés d'una xarxa pública caldria una prèvia clarificació competencial i deduir les seves conseqüències econòmiques, com explicaré més endavant.

Respecte als punts tercer i quart del desenvolupament normatiu demanats pel Grup proponent i el Registre d'Instal·lacions Juvenils, he de dir el següent : en primer lloc, informar que Catalunya, una vegada més, s'ha posat davant en aquest tema, atès que cap altra administració autonòmica de l'Estat ha legislat sobre aquesta qüestió.

En segon lloc, reconèixer que és cert que el desenvolupament normatiu per a l'obertura i el funcionament d'instal·lacions juvenils fet fins ara és parcial : es tracta del Decret 269/1985, del 19 de setembre del mateix any, i l'Ordre, del 25, del mateix mes i any, relatiu a cases de colònies i al dret de la joventut.

S'ha fet així perquè aquestes instal·lacions comprenen molts aspectes : higiènics, sanitaris, pedagògics; són llocs a vegades allunyats dels primers auxilis; els usuaris són, en bona part, menors d'edat i hi fan estada diversos dies, de tal manera que aconsellava una regulació per garantir especialment els aspectes sanitaris i de seguretat.

Això, però, no és extrapolable dels altres tipus d'instal·lacions juvenils. Per exemple : intentar legislar sobre els caus i les seves de les entitats no solament no creiem que sigui necessari, sinó que possiblement posaria en perill l'existència o l'activitat d'alguns d'aquests grups, com d'altres instal·lacions dels tipus de les ludoteques, per exemple, no fan necessària una legislació específica, sinó que, a causa de les seves característiques i finalitats concretes, és suficient el compliment de reglamentacions més generals : materials de les joguines, prevenció contra incendis, tabaquisme, begudes alcohòliques, etcètera.

Sobre el Registre, afegir que l'article tercer de l'Ordre del 25 de setembre del 85, abans esmentat, determina que la Direcció General de la Joventut en el moment que autoritza l'obertura d'una instal·lació de les esmentades l'inscriurà en el llibre de registre de cases de colònies i albergs de joventut. Respecte a les altres instal·lacions, la Direcció General té previst un cens, atenent la seva tipologia.

Afegir a tot això que l'esforç realitzat per la Generalitat, en primer lloc, consultant les entitats propietàries de cases de colònies, prèviament a la seva regulació i, posteriorment, donant

prioritat a les subvencions dirigides a realitzar les millores necessàries, tant en entitats com en ajuntaments, donen bona fe de l'esperit obert i de la franca col·laboració que la Direcció General ha posat en aquest tema, que preocupa tots, però sobretot les entitats juvenils i l'Administració.

Una prova més d'aquest esforç és el muntant de subvenció per a obres i adquisicions de l'any 85 que ha repercutit en els ajuntaments, en 44 milions de pessetes, i en les entitats, en 64 milions de pessetes, quantitat extraordinària precisament a causa del desenvolupament de la normativa abans esmentada.

Caldria fer, abans d'acabar, una reflexió sobre una problemàtica que suscita la Proposició no de Llei i que planeja per sobre d'aquest tema, i és el de la coordinació institucional i el de l'aclariment de les competències, punt que surt en cadascun dels apartats de la Proposició no de Llei i que surt també en el debat, bé que en condicions d'afirmar que el nostre Estatut d'Autonomia atorga competències exclusives en matèria de política juvenil a la Generalitat de Catalunya; en segon terme, que posem en dubte la legitimitat d'algunes institucions catalanes, especialment les diputacions provincials, a dedicar importants pressupostos en política juvenil, quan aquests muntants pressupostaris, si s'han de dedicar a aquest fi, haurien d'estar en mans de les institucions que hi tenen competència; que són precisament les diputacions governades pel partit que proposa la Proposició no de Llei les que rebutgen qualsevol tipus de coordinació institucional amb la Direcció General per fer plans conjunts d'inversió per a instal·lacions juvenils, malgrat repetits oferiments de negociació per part de la Direcció General de la Joventut.

Senyor Xavier Soto : coordinació institucional, naturalment; aclariment de competències, evidentment, som els primers.

Per tots aquests motius el nostre Grup s'ha vist obligat a presentar aquesta esmena, que nosaltres pensem que per l'evidència dels seus arguments esperem que sigui incorporada i posteriorment votada; si no és així, ens veurem obligats a votar en contra de la Proposició no de Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Gavín. Ara els Grups que no han presentat cap esmena si volen dir la seva posició..., el Grup del PSUC, si us plau, la senyora Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Gràcies, senyor President, gràcies, senyores i senyors Diputats. A mi, la veritat, és que la lectura de la Proposició no de Llei que havia presentat el Grup Socialista i que nosaltres no vàrem esmenar, perquè estàvem d'acord amb els cinc objectius que es plantejaven i l'explicació que n'ha fet el senyor Soto, doncs, ho ha ratificat exactament exposant quins eren aquests objectius, donàvem, doncs, un marc de discussió. La meua sorpresa, i per això començo així, és el torn d'intervenció que ha fet el representant del Grup de Convergència i Unió, que m'imaginava que anava a defensar la seva esmena, i jo me l'he escoltat amb una gran atenció, però de la seva esmena no n'ha dit absolutament res i, d'altra banda, la lectura de l'esmena del Grup de Convergència i Unió, jo tinc els meus dubtes que s'adigui en el més mínim al contingut de la Proposició no de Llei que fa el Grup Socialista.

Naturalment, aquesta no és la persona, jo no sóc la persona que ha de discutir aquesta competència, però sí que ho vull posar de manifest, perquè hi ha vegades en què s'és enorme-

ment escrupolós respecte de la coherència entre una esmena o entre la presentació d'un text, i altres vegades sembla que aquesta coherència no hi és; en tot cas, jo li pregaria, al senyor President, que fes, demanés si, efectivament, quan hi ha un text es pot fer un altre text que no té absolutament res a veure amb la Proposició no de Llei, perquè si el Grup de Convergència i Unió volia fer una Proposició no de Llei per felicitar la Direcció General de la Joventut té el perfecte dret de fer-la, em sembla una cosa absolutament legítima i, a més, té la garantia que serà aprovada; el que em sembla una mica més incoherent és que s'aprofiti un text que demana, sense cap crítica —i a mi em sembla important això, i el senyor Soto ho ha dit al començament—, que era una Proposició no de Llei per recollir el màxim d'informació, per recollir el màxim de dades i valorant positivament un esforç que s'ha fet —em sembla que aquestes han estat les seves primeres paraules—, doncs, per una vegada que hi ha un reconeixement de la tasca que fa la Direcció General no acabo d'entendre el joc que s'han portat vostès dos, però, en fi, en tot cas, jo el que explico és la meua posició.

La meua posició és d'assentiment i de vot favorable a la petició que es faci un mapa i que es donin unes dades; a mi em semblaria lògic que si el senyor Diputat de Convergència diu que això passarà tres mesos després de la data que demana el Grup Socialista hagués fet l'esmena dient, doncs, en lloc del mes de setembre «el mes de desembre»; el que no entenc és que no es vulgui recollir, com a petició d'aquesta Comissió, que tinguem el mapa de les instal·lacions juvenils de Catalunya.

El segon punt, amb el qual jo també hi tinc un ple acord, és que es faci aquesta previsió d'instal·lacions; voldria aclarir que de la lectura —si jo sé llegir, i em sembla que és una de les poques coses que sé fer— es demana que hi hagi una previsió d'instal·lacions públiques, no es demana la previsió d'unes instal·lacions privades que, efectivament, seria impossible de tenir, perquè els privats no tenen per què explicar-nos el que volen fer, però els públics segurament que sí, per què tenen uns pressupostos que, com el seu nom indica, sí que ho són, i, en tercer lloc, la regulació normativa via decret, en la qual és la primera vegada que es fa la diferenciació entre «centres públics» i «privats», aquesta sí, perfectament viable; en quart lloc, la possibilitat de desenvolupar aquesta normativa abans del mes de gener, i, en cinquè lloc, una fórmula que potser és excessivament vaga, però que jo comprenc que és difícil de precisar i, per tant, també hi dono el meu assentiment, sobre les possibilitats de finançament.

Crec que aquest és el tema que estem discutint, senyor President, el Grup parlamentari del PSUC està d'acord de tenir aquesta informació i agrairia de la Presidència que aclarís si, a l'empara d'unes esmenes, es poden presentar textos que no hi tinguin res a veure.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Vintró. Passem primer..., que digui la seva posició el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. (Pausa.) No vol manifestar-la. Pel Grup Popular, el senyor Garriga.

El Sr. GARRIGA : Molt breument, senyor President, per atendre el prec de brevetat que se'ns ha fet, no consumirem el nostre torn i només ens limitarem a votar segons el nostre

millor criteri la Proposició no de Llei i l'esmena corresponent presentada. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Bé, aleshores, penso que potser hauríem, doncs, de manifestar... No, un moment, abans d'això, aquí s'ha fet una pregunta concreta a la Presidència, la Presidència l'ha consultat a la Mesa i la Mesa l'ha consultat al lletrat i el lletrat ens ha assessorat, i hem arribat tots a un mateix acord : aquesta és una esmena de modificació sobre un tema determinat. Aquest tema, aquesta esmena pot ser tan profunda com sigui, pot variar-la tant com sigui, el tema és exactament el mateix. I això cau, això és reglamentari. D'altra banda, l'esmena no es vota, en tot cas, s'incorpora i, aleshores, com es pot incorporar? Un'altra cosa és que hi hagi dificultats per incorporar-la, però això ja és un problema del senyor Soto, que ja ens el resoldrà de seguida i, aleshores, doncs, el que votarem serà aquell text, i no votarem l'esmena, només. És una mena de suggeriment, això. En aquest sentit li explico el punt de vista nostre. Moltes gràcies.

I, ara, senyor Soto, si vol dir-nos si admet l'esmena o no, concretant-se al text de l'esmena. Gràcies.

El Sr. SOTO : Moltes gràcies, senyor President. Crec que dispenso de cinc minuts. Aleshores, voldria explicar per què no podem acceptar aquesta esmena; bàsicament, per un primer fet, perquè es tractaria d'una esmena de modificació de tot el text de la Proposició no de Llei. Evidentment, aquest és un fet evident, que en principi ens faria que, tal com està redactada, no la poguéssim admetre. Jo, de tota manera, deixo la porta oberta perquè pugui ser acceptada com una esmena d'addició. I explicaré per què no podem acceptar-la com una esmena de modificació. En primer lloc, perquè no recull la necessitat d'aquest mapa d'instal·lacions, que no és una proposta d'adaptació del Comitè Català de l'Any Internacional de la Joventut... És un compromís del Director General de la Joventut davant la Comissió de Cultura, en la seva compareixença el desembre del 84.

En segon lloc, no la podem acceptar perquè no recull la possibilitat de fer aquest pla d'instal·lacions que, de cap de les maneres, es tracta d'una imposició dirigista. Jo crec que, generalment, el que demana el moviment juvenil de Catalunya, com ho demana sempre la societat civil, és que l'Estat es defineixi, per poder actuar. Moltes vegades, en política econòmica, els empresaris demanen al Govern : «Quines són les previsions econòmiques, quin és el marc d'actuació que tindrem?», i això mateix és el que demana el moviment juvenil de Catalunya : saber que, si construïm un alberg a un lloc determinat, que no ens col·loquin un alberg al costat. El que volen és tot al contrari, no una imposició dirigista, sinó la clarificació de la situació per poder, a partir d'aquí, fer les seves previsions.

En tercer lloc, no la podem acceptar perquè nosaltres creiem que el desenvolupament normatiu no ha estat completat i que les altres instal·lacions juvenils també han de ser regulades i, en quart lloc, no la podem acceptar perquè creiem que les ajudes que s'han previst per a l'adaptació a la normativa d'albergs i cases de colònies són clarament insuficients i —ho torno a repetir— concedides abans que es publicuessin en el *Diari Oficial de la Generalitat* aquest Decret i aquesta Ordre, fet —ho torno a dir— absolutament inaudít.

Per tots aquests motius, no podem acceptar aquesta esmena. Jo vull lamentar també que les converses que hem tingut

aquest matí amb el Diputat del Grup parlamentari de Convergència i Unió, que semblava que podien haver obert un espai per a l'acord, per fer una proposició no de llei consensuada, no hagin pogut fructificar; jo crec que hauríem fet un bon servei a la política juvenil de Catalunya, i vull lamentar aquesta esmena de modificació a tot el text. De tota manera, vull tornar a deixar oberta la porta que aquesta esmena pugui ser assumida, si és una esmena d'addició.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Soto. Bé, entenc —un moment, perdoni— que el senyor Soto no admet l'esmena per incloure-la o per barrejar-la o per transaccionar-la dintre el text d'ell, però sí que l'admetria si fos una esmena d'addició. Aleshores, doncs... *(Ll. Sr. Gavín demana per parlar.)* El senyor Gavín?

El Sr. GAVÍN : Sí, gràcies, senyor President. Per contestar la seva pregunta, nosaltres...

El Sr. PRESIDENT : Perdoni, un moment...

El Sr. SOTO : No és procedimental, eh?, aquesta resposta...

El Sr. PRESIDENT : A veure...

El Sr. GAVÍN : Per posicionar-me sobre la postura del senyor Soto, que diu que no l'admet com a modificació, però que sí que l'admetria com a addició i, a més, per al·lusions. És a dir... I seré molt breu, seré molt breu.

El Sr. SOTO : Senyor President!

El Sr. GAVÍN : Jo entenc que les posicions obertes i dialogants...

El Sr. SOTO : Senyor President!

El Sr. PRESIDENT : Perdoni'm, no interrompi quan parla un altre Diputat, si us plau. *(Adreçant-se a l'l. Sr. Gavín.)* Parli.

El Sr. GAVÍN : Jo entenc que les posicions obertes i dialogants són positives, i nosaltres també estem disposats a oferir-la, però nosaltres no podem introduir aquesta esmena com a addició al text presentat com a proposició no de llei pels motius que abans ja he esmentat.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Senyor Gavín, aleshores, vostè no admet la inclusió de l'esmena com a addició.

El Sr. GAVÍN : No.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, d'acord. Ara, si vol, el senyor Soto, i perdoni que l'hagi interromput, però és que el Reglament m'hi obliga. Senyor Soto, té alguna cosa a dir?

El Sr. SOTO : No, no, res més, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, ja podem passar a la votació d'aquesta Proposició no de Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor del text de la Proposició no de Llei —s'han admès les correccions lingüístiques— amb les correccions lingüístiques. Els qui hi estiguin a favor, que aixequin el braç.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat rebutjada per 15 vots en contra, 8 a favor i cap abstenció.

Proposició no de Llei per la qual es concreten Aspectes de la Integració a la Xarxa Pública de Diversos Centres Privats

Podem passar ara al punt número cinquè, que és debat i vo-

tació de la Proposició no de Llei per la qual es concreten Aspectes de la Integració a la Xarxa Pública de Diversos Centres Privats.

Aquesta Proposició no de Llei ha estat presentada per tres Grups parlamentaris. Jo pregunto si algú d'aquests tres Grups parlamentaris té la representació per presentar la Proposició no de Llei. En cas que no sigui així, aleshores tots els Grups parlamentaris poden dir la seva posició en relació amb aquesta Proposició no de Llei.

Començarem pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. *(Pausa.)* Molt bé. El Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, senyora Eulàlia Vintró. Té la paraula la senyora Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, aquesta Proposició no de Llei, des del nostre punt de vista, ve a cobrir un dels buits que va quedar en l'aplicació de la Llei 14/83, d'Integració d'Escoles Privades en la Xarxa Pública. Aquesta és una Llei coneguda més popularment com «la Llei del CEPEPC» que, malauradament, tenia una virtualitat que no s'està realitzant, i que era afavorir aquell col·lectiu d'escoles privades que, després d'un llarg període de treball per aconseguir una millora de la qualitat de l'ensenyament, per la catalanització de l'escola, per la introducció de nous mètodes pedagògics en la perspectiva o el panorama no massa afalagador que tenia l'escola a Catalunya en els últims quaranta anys, van fer possible aquesta feina.

El Parlament de Catalunya va ser sensible a aquesta realitat i a aquest esforç, i aprovà la Llei d'integració d'aquestes escoles privades a la xarxa pública, amb una determinada, diguem-ne, periodificació en el temps, que malauradament tres anys després, pràcticament, de l'aprovació de la Llei en el Ple del Parlament, té un balanç d'aplicació molt migrat. Jo no vull fer ara aquest balanç ni vull recordar totes les peripècies a les quals es veuen sotmesos els centres que continuen perseverant en aquesta voluntat d'integració en la xarxa pública, però el procés alentit i el procés difícil a què es veuen sotmesos, va provocar que el mes de novembre, si ho recordo bé, la Diputada del Grup Socialista Marta Mata i jo mateixa, presentéssim una interpellació perquè crèiem que s'havia de donar un toc d'atenció al procés que s'estava seguint.

A partir d'unes converses iniciades llavors des de la mateixa Conselleria per retirar aquestes dues interpellacions i fer, de comú acord, entre el Grup de Convergència, el Grup Socialista i el Grup del PSUC —que havíem presentat, aquests dos darrers, la interpellació—, s'adquirí el compromís de redactar aquesta Proposició no de Llei que permetria de suplir aquests déficits que la interpretació de la Llei de l'any 83 estava provocant.

Jo vull lamentar, avui, aquí, un nou alentiment; és a dir, si aquestes converses tenien lloc el mes de novembre, sembla una mica llarg que haguem tardat a fer la Proposició no de Llei fins al dia 20 de març, que ens trobem avui. 20 de març en el qual el procés general tampoc ha millorat. Avui mateix, a Barcelona hi ha una situació conflictiva en una de les escoles conegudes de la ciutat pertanyent a aquest col·lectiu —i tinc interès a dir-ne el nom—, és l'Escola Ton i Guida i, aquesta Proposició no de Llei, jo espero que pugui servir per evitar tota aquesta situació que s'ha estat produint fins ara.

La Proposició no de Llei té un gran objectiu, que és garantir

que el Departament d'Ensenyament proposi la signatura dels corresponents convenis individualitzats amb cada un dels centres docents, dins de l'any 1986, i que no pugui passar més que determinats centres que varen demanar acollir-se a l'aplicació d'aquesta Llei rebin, uns, una determinada actuació per part de la Generalitat, i els altres una altra, sense que hi hagi cap document, sense que hi hagi cap conveni signat entre l'escola, l'ajuntament corresponent i la Generalitat de Catalunya.

D'altra banda, la signatura d'aquest conveni fixarà les condicions al compliment de les quals s'haurà de supeditar la creació dels centres com a públics, i en últim terme, la Proposició pretén que, fet el conveni —fets tots els convenis—, el Departament compleixi també una de les previsions de la Llei, que és publicar el calendari d'integració per tal que totes i cada una de les escoles sàpiguin si el seu procés de pas a la xarxa pública es produirà el 86, el 87, el 88, el 89 o l'any 90, i es compleixin així els cinc anys de termini que la mateixa Llei establí.

És, per tant, una proposició que vol resoldre un tema que ens pensàvem tots que l'havia resolt una llei; dos anys i mig, dos anys i vuit mesos després, comprovem que les dificultats del procés no ho han fet possible; celebrem que les converses que hem tingut amb Diputats del Grup de Convergència i Unió i amb el mateix Conseller hagin permès d'arribar a aquest punt de coincidència que faciliti el procés d'integració, i voldríem recordar —i esperem que el portaveu de Convergència ho faci d'una manera més oficial— que es crearà una comissió constituïda per la Conselleria, el col·lectiu de les escoles, els ajuntaments afectats, per tal de resoldre, des de la voluntat de la col·laboració, les dificultats objectives que existeixen en el procés d'integració. Aquesta és una vella reivindicació que ja, en aprovar-se la Llei, el nostre Grup va formular, crec que també amb el suport del Grup Socialista, perquè érem conscients que el procés d'integració seria complicat, i per aquesta voluntat de col·laboració oferíem, ja des de llavors, l'existència d'aquesta comissió. Dos anys i mig més tard es reconeix que el procés, efectivament, és complicat, i que res millor per agilitar-lo que els implicats participin en la solució dels problemes que els afecten.

Ens hauria agradat que la Proposició no de Llei recollís la creació de la comissió; això tampoc ha estat possible, però ara sí que tenim —espero que ratificat d'aquí a breus moments— el compromís de la Conselleria que aquesta comissió es crearà i contribuirà a agilitar el procés.

Deixo aquí la meua intervenció, celebrego que es pugui aprovar aquí aquesta Proposició no de Llei, i espero que l'objectiu que ella pretén —és a dir, la signatura dels convenis, la fixació del calendari i la garantia de la integració— es faci en els termes previstos a la Llei, i gràcies al treball de tota la Conselleria, del col·lectiu del CEPEPC, dels ajuntaments i de la comissió que faciliti la seva feina.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Vintró. Ara pot dir la seva posició el Grup de Coalició Popular. El senyor Garriga.

El Sr. GARRIGA : Gràcies, senyor President. Una altra vegada, molt breument, ens limitarem a votar la Proposició tal com està redactada en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, sense entrar en cap tipus d'intencions o d'anàlisis de mancances que s'han posat de manifest.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. El Grup Socialista vol dir la seva posició? *(Pausa.)* La senyora Marta Mata.

La Sra. MATA : Sí. Com a proposants de la Proposició, també, realment, hem de recordar —com ara ho feia la senyora Vintró— que som al dia 20 de març de 1986 i que estem parlant del compliment d'una Llei que va ser votada en aquest Parlament el 29 de juny de 1983. És, per tant, com a mínim, un compliment bastant lent, difícil; en aquesta mateixa sala hi va haver una sessió informativa al cap de dos anys, el juny del 1985, on el Conseller ens va explicar a bastança les enormes dificultats, la quantitat de milers de documents que s'havien hagut de manejar per arribar a fer un primer pas de compliment de la Llei, que era la publicació d'una llista d'escoles a integrar l'estiu de l'any passat; faltava, però, en aquesta llista, alguna cosa que deia també la Llei que s'havia de publicar, que era el calendari d'integració. És per això que, tant la senyora Vintró com jo mateixa, el 28 d'octubre de l'any passat, vam presentar una interpellació sobre aquest afer, interpellació que vam retirar a fi de poder presentar la Proposició no de Llei que en aquest moment estem presentant i anem a votar, i de presentar-la amb consens, tal com havia estat feta, tal com va ser votada finalment la Llei l'any 83, en un consens el qual nosaltres volem pel bé de les escoles.

De fet, això era el 28 d'octubre; el novembre, com deia la senyora Vintró, es van fer les converses. La Proposició no de Llei es va presentar al febrer i ara som al 20 de març. Com recordava també, són molts més encara els problemes no especificats en la Llei, però problemes molt vius per al compliment de la Llei.

Queden el problema de les condicions d'accés a la funció pública per part dels mestres de les escoles integrades, el problema del mateix procediment de signatura dels documents d'integració —signatura per part dels ajuntaments, per part de l'escola, per part de la Conselleria— que no ha quedat, no s'ha fet d'una manera fluida, els problemes de la forma de liquidació de l'empresa extingida, o de la consideració de molts factors de la qualitat de l'ensenyament. Tots aquests aspectes dificulten en gran manera el procés, ja prou lent, d'aplicació de la Llei, fins al punt que és notori el desànim de molts pares i de molts mestres de les escoles, i fins al desesper que ha motivat accions com ara la tancada de pares i mestres a l'Escola Ton i Guida, una de les més antigues i de les més significatives dins del procés d'integració.

Amb tot, nosaltres creiem que el pas que es donarà avui és un pas important : la seguretat del calendari; però pensem que no serà l'únic pas que haurem de fer des d'aquest Parlament per assegurar el compliment de la Llei votada l'any 1983, l'anomenada Llei del CEPEPC.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Marta Mata. Ara, pel Grup de Convergència i Unió, la senyora Maria Rúbies té la paraula.

La Sra. RÚBIES : Gràcies, senyor President. Tal com han explicat les Il·lustres Diputades que m'han precedit, presentem aquesta Proposició no de Llei, que nosaltres confiem que podrà ajudar que la Llei aprovada per aquest Parlament i publicada el dia 14 de juliol del 83, tingui a bastament acompliment.

Les dues Il·lustres Diputades que m'han precedit han expli-

cat ja l'abast d'aquesta Proposició no de Llei, com també les negociacions que l'han pogut dur a terme. Per tant, doncs, ressaltant les dues coses, al meu parer, importants, són les que abans de finalitzar aquest any 86, totes i cadascuna de les escoles que estan contemplades a la llista publicada al número 580 del DOGC del 26 d'agost, puguin signar els convenis individualitzats i, en aquests convenis individualitzats d'una manera clara i precisa es diguin les condicions, al compliment de les quals les escoles podran ésser passades a ser públiques; així com l'altre punt importantíssim és que hi hagi —com es fa avinent al punt dos— el calendari en el qual es dirà quan cadascuna d'aquestes escoles podrà passar a pública, si ho permeten les disponibilitats pressupostàries.

Això, ja dic, no m'hi allargaré pas més, perquè ja ho han explicat a bastament les dues persones esmentades abans. El que sí que he quedat que explicitaria és el que ha demanat la Il·lustre Diputada senyora Vintró, que és referent a la creació d'aquesta comissió per part de la Conselleria, que ha de fer el seguiment que els convenis es signin, ha d'assessorar les dues parts, i aquesta Resolució és possible que surti amb data d'avui, perquè s'ha demanat que la Federació de Municipis de Catalunya, era avui que havia de donar el nom de la persona que la representaria. Aleshores, per a la informació de les senyores i senyors Diputats, a la creació d'aquesta Comissió, mitjançant aquesta Resolució, crec que pot ajudar molt a l'acompliment d'aquesta Llei i també d'aquesta Proposició no de Llei que sens dubte tindrà l'aprovació unànime de tots els membres d'aquesta comissió, diu que està feta, que es constitueix aquesta comissió tècnica de seguiment del procés d'integració de diversos centres docents privats a la xarxa de col·legis públics, i que aquesta comissió tindrà com a funció assessorar les parts que hagin de negociar els diferents convenis, així com donar les oportunes solucions als problemes que el procés d'integració pugui plantejar. I aquesta comissió tècnica, en el segon punt diu per qui està formada, hi ha la Directora General d'Ensenyament Primari, un coordinador de programes del Servei d'Ensenyament, una persona del Servei Normatiu de la Secretaria General Tècnica, un representant al cap de la Secretaria Tècnica d'Ensenyament de l'Ajuntament de Barcelona, un representant de l'Associació Catalana de Municipis —falta el nom del membre de la Federació de Municipis de Catalunya—, un representant, com a Secretari, del Cap de la Secció de Centres Privats del Departament d'Ensenyament i falta explicitar el nom del Col·lectiu d'Escoles per a l'Escola Pública Catalana —CEPEPC— que podrà designar un lletrat per a aquesta comissió. Per tot això, jo penso, senyor President, senyores i senyors Diputats, que amb l'aprovació d'aquesta Proposició no de Llei, i amb el funcionament d'aquesta comissió, es podrà donar compliment a la Llei que va aprovar aquest Parlament de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Maria Rúbies. Bé, ja podem passar, doncs, a la votació d'aquesta Proposició no de Llei.

Les senyores i senyors Diputats que estiguin a favor del text d'aquesta Proposició no de Llei, que aixequin el braç.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per unani-

mitat dels presents.

Proposició no de Llei
sobre el Compliment dels Acords de la Comissió Mixta
RTVE/CC-RTV
pel que fa a la Utilització de la Xarxa d'Enllaços

Passem ara al sisè i darrer punt de l'ordre del dia : debat i votació de la Proposició no de Llei sobre el Compliment dels Acords de la Comissió Mixta Radiotelevisió Espanyola-Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, pel que fa a la utilització de la xarxa d'enllaços, que ha estat presentada pel Grup del PSUC. Té la paraula per defensar-la la senyora Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, penso que no cal una intervenció massa llarga —i menys atesa l'hora en què ens trobem i el treball que ha fet aquest matí aquesta Comissió— per justificar la presentació d'aquesta Proposició no de Llei.

El mes de febrer els lectors dels mitjans de comunicació, dels diaris, van assistir —jo diria entre sorpresos i perplexos— a un creuament d'informacions entre els responsables de Radiotelevisió Espanyola i responsables de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, pel que feia al dit incompliment que els de la televisió catalana atribuien a la televisió espanyola pel que feia a la utilització de la xarxa d'enllaços.

El nostre propòsit, en aquests moments, i més quan en aquesta Comissió d'això se'n va parlar bé —no en aquesta, sinó en la Comissió de control de la Corporació Catalana, també se'n va parlar—, no és fer ara la història respecte a quins són els acords, quines són les competències que dona l'Estatut de Radiotelevisió Espanyola, quines són les competències que té la Comissió Mixta, si s'ha reunit amb la freqüència que corresponia, si els acords que aquesta Comissió Mixta pren són vinculants o no ho són; és a dir, entràriem, segurament, en una disquisició que seria no pertinent en aquests moments; el propòsit de la nostra Proposició no de Llei és en tres punts, demanar, d'una banda, al Consell Executiu que faci la informació respecte dels acords de la Comissió Mixta Radiotelevisió Espanyola-Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, pel que fa a la utilització de la xarxa d'enllaços i sobre l'incompliment d'aquests acords; és a dir, penso que el Parlament necessita conèixer amb precisió —i no fiant-se només de les declaracions més o menys ben intencionades dels responsables dels mitjans— quin és el contingut exacte d'aquests acords i si hi ha hagut o no incompliment d'aquests acords.

La segona qüestió que demana la nostra Proposició no de Llei és establir que convé la col·laboració, que convé una col·laboració més gran entre els dos mitjans, entre Radiotelevisió Espanyola i la Corporació Catalana, i molt especialment, pel que fa al tema de la utilització de la xarxa d'enllaços.

I, en tercer lloc, la Proposició proposa instar el Consell Executiu a plantejar davant el Govern de l'Estat la necessitat que es compleixin els acords de la Comissió Mixta pel que fa precisament al tema de la xarxa d'enllaços. És a dir, informació sobre la situació i l'incompliment; voluntat, explicitació de la voluntat de la col·laboració i, en tercer lloc, la necessitat que es compleixin els acord als quals s'arribi, en cada moment, en aquesta Comissió Mixta, que creiem que és l'únic mitjà d'evitar que es produeixin a darrera hora situacions que deixen l'u-

suari de la televisió una mica perplex respecte de la transmissió de determinades efemèrides —que a mi, particularment, m'interessaven escassament— però que hi ha un ampli col·lectiu de ciutadans que tenen interès a seguir.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Vintró. Ha presentat esmenes a aquesta Proposició no de Llei, el Grup de Convergència i Unió. Per defensar-la, té la paraula el senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Moltes gràcies, senyor President. Voldria començar aquesta breu intervenció, —en honor del que, d'alguna forma, s'ha anat portant durant tot aquest matí, durant tota aquesta sessió amb certa brevetat— amb una felicitació molt sincera al Grup del PSU de Catalunya per la iniciativa que ha tingut en tant que ha presentat aquesta Proposició no de Llei; en un tema que ens sembla absolutament punyent, actual i de rabiosa necessitat de resoldre per part de la Comissió Mixta.

Nosaltres —després les comentaré— hem fet unes esmenes, que espero i desitjo que la Il·lustre Diputada que ha fet la presentació d'aquesta Proposició no de Llei accepti —d'això faré un breu comentari després; voldríem significar el que també ella ha esmentat, que si aquí potser no era el lloc adequat per debatre quins són els compliments o incompliments per part de la Comissió Mixta, ens sembla que aquest és un tema molt greu, perquè realment hi ha una..., està perfectament decretat quines són les atribucions i les responsabilitats de la Comissió Mixta, i si aquest no és el moment i aquest no és el lloc nosaltres farem tot el possible per trobar el lloc i el moment perquè això es debati i perquè això es conegui, i, especialment d'una forma molt clara per part dels Diputats d'aquesta Cambra.

Nosaltres, que sí que coneixem aquests incompliments, senzillament perquè la lectura del Decret demostra clarament que l'incompliment s'ha produït, ens sembla que això és molt preocupant; i és molt preocupant, no ens ho sembla només a nosaltres, sinó que avui informant els Il·lustres membres d'aquesta Comissió que el dia 7 de desembre una Diputada del Congrés de Diputats —una Diputada Socialista, concretament— va fer una intervenció, precisament en el si de la Comissió de Seguiment de l'Ens Públic de Radiotelevisió Espanyola, en què demanava la interpretació que feia el senyor Calviño respecte al compliment o l'incompliment de la Comissió Mixta. En la lectura d'aquest *Diari de Sessions* es veu clarament la voluntat explícita del Director General de l'Ens Públic Radiotelevisió Espanyola, que no passa per un acompliment i una voluntat tècnica de resoldre els problemes, sinó per una —jo diria— constant, malvolguda —jo diria també— voluntat que prosperi tot el que fa referència a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

El Decret parla que tots els problemes tècnics, si són de compliment els acords que es produeixen en el si de la Comissió Mixta, i no els polítics. Si els tècnics es podien resoldre —i sembla que això era possible—, si no s'han pogut resoldre i, per tant, la població de Catalunya ha hagut de patir aquesta no-satisfacció de la utilització de la xarxa pública, ha estat per una voluntat política que, per altra banda —no ens hem pas d'enganyar, ni amagar-ho— està manifestament, constantment i diàriament permanent en el quefer del senyor Calviño.

Només caldria recordar quina ha estat l'actitud de RTVE, de Radiotelevisió Espanyola en els últims dies precedents a les eleccions, o millor dit, al Referèndum de l'OTAN. Jo tampoc voldria emprar un estil que un Diputat del Grup de la majoria de l'oposició, dies enrera va qualificar aquest Parlament com el «Parlament de la Señorita Pepis», jo no voldria caure en aquest parany, jo no voldria dir que RTVE pot ser, doncs, «la RTVE del Señorito Tacatún» —per dir algú—, en això no vull caure-hi i, per tant, em reservo l'opinió i la convicció que, darrere les actituds que hi està havent per part del Govern, del Govern espanyol amb la no volguda utilització dels enllaços de la televisió, hi ha una vertadera voluntat política que això no tiri endavant.

Per totes aquestes coses, nosaltres ens congratulem moltíssim de la Proposició no de Llei presentada pel Grup del PSU, i, en aquest sentit, hem presentat les esmenes que tot i essent de matisació, pensem que són importants, que esperem i desitgem —com deia en un principi— que siguin acceptades per la proponent de la Proposició no de Llei i, en aquest sentit, si és així, nosaltres votarem a favor d'aquesta Proposició.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Codina. Ara poden dir la seva posició el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. *(Pausa.)* El Grup de Coalició Popular...

El Sr. GARRIGA : Gràcies, senyor President. Adherir-me a la manifestació feta pel senyor Codina, també em complau de veure aquesta Proposició no de Llei, per tal d'intentar posar fi als continus acords que han existit dins la Comissió Mixta de Radiotelevisió Espanyola i la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; discrepàncies posades contínuament de manifest i que penso que tot el que pugui fer el Parlament de Catalunya per evitar que això continuï, que aquesta escala de discrepàncies progressi, fa especialment adient aquesta Proposició no de Llei.

Només voldria, abans de passar a la votació, demanar a la Mesa si pogués aclarir-me el caràcter de l'esmena de Convergència i Unió i si aquest —el caràcter, vull dir— és de modificació o d'addició —l'esmena—, i, al mateix temps, si aquest Grup i el signant de la Proposició admeten, abans de la votació també, les esmenes lingüístiques fetes pels serveis de la Cambra.

Només això, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. *(Pausa.)* Pel Grup Socialista, el senyor Lorda.

(Adreçant-se a l'l. Sr. Garriga.)

Ja la hi contestarem, la resposta aquesta.

El Sr. LORDA : Moltes gràcies, senyor President. D'una manera breu, nosaltres estem d'acord totalment amb la Proposició no de Llei del PSUC i, naturalment, acceptem també les esmenes introduïdes del Grup de Convergència i Unió, malgrat que la defensa que n'ha fet l'Il·lustre Diputat senyor Codina ha estat utilitzant arguments, no només unilaterals, sinó de vegades fins i tot fora de lloc. Malgrat això, les acceptem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Lorda. Bé, ara, la senyora Vintrolà ens dirà si admet l'esmena i, a més a més,

que ens digui si les correccions lingüístiques li semblen bé.

Gràcies.

La Sra. VINTROLÀ : Moltes gràcies, senyor President. Efectivament, potser aquesta era una cosa que havia d'haver dit en la primera intervenció. Jo entenc que aquí la correcció lingüística pot semblar una mica excessiva perquè no és només allò d'un accent, o una coma, o un article, o un pronom, sinó que el que ha fet la comissió redactora o perfeccionadora de la nostra sintaxi és incloure en el text dels acords el que és l'acord al qual fem referència, i, és clar, per això diu : «... dels acords de la Comissió Mixta Radiotelevisió Espanyola-Corporació Catalana de Ràdio i Televisió...», és clar, tota aquesta frase tan llarga és una mica més que el que nosaltres dèiem, i el text nostre, o el de l'esmena inicial de Convergència, deia només «... que informi sobre aquell acord», entenent que amb el títol de la Proposició no de Llei ja es donava per suposat quin era l'acord. Des del punt de vista formal, jo no tinc cap mena d'inconvenient que la Proposició no de Llei faci referència a totes les lletres de l'acord, i que en els diferents punts de la Proposició es torni a repetir que és l'acord de la Comissió Mixta de la Corporació amb la Radiotelevisió Espanyola; en fi, suposo que és una pura qüestió d'ordenació i possiblement de coherència legislativa i, en aquest sentit, jo crec que no hi ha cap inconvenient d'acceptar-la.

Les dues esmenes que Convergència i Unió planteja és, la primera —en l'apartat primer—, demanant que aquesta informació del Consell Executiu es faci en el si d'aquesta Comissió. En aquest sentit, nosaltres estem d'acord que sigui aquesta Comissió que aprova la Proposició no de Llei, qui rebi aquesta informació.

La segona esmena demana que hi hagi més efectivitat en la col·laboració, i, per tant, estem també absolutament d'acord a incorporar aquesta modificació.

I la tercera esmena, jo penso que és pràcticament la mateixa redacció nostra, que és : «Instar el Consell Executiu per tal que plantegi al Govern central el compliment dels acords.» I en aquest sentit jo, la veritat, és que no hi veig cap mena de modificació i, per tant, accepto les tres correccions que ha fet Convergència i Unió, i aclareixo que el tema de la redacció més completa dels acords em sembla bé, i, per tant, jo demanaria que es posés a votació la columna, diguem-ne, de la dreta, afegint les esmenes de Convergència i Unió, que el nostre Grup accepta.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyora Vintrolà; ho farem així. Vull precisar que no són tres esmenes, és una de sola, el que passa és que està en tres punts; és una sola esmena, eh? I posarem a votació la columna de la dreta i, a més a més, hi afegirem les paraules de Convergència i Unió.

Els qui estiguin d'acord amb aquesta Proposició no de Llei, que aixequin el braç, si us plau.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Hem acabat l'ordre del dia.

(S'aixeca la sessió a les dues de la tarda i dotze minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....
carrer núm.
telèfon població
districte postal.....

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de
fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia
per núm. la quantitat de pessetes
(gir / taló al portador)

..... de de 198
Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3